

**DE CE
RESPINGEM
CATEGORIC
CARDURILE
ELECTRONICE
DE
SĂNĂTATE
ȘI
ACTELE
BIOMETRICE
(CU CIP RFID)**

PITEȘTI

2015

Adevăratul om de cultură și de elită iese în față și acela strigă și răcnește cu toate forțele lui și apără valorile pe care el le-a construit și pe care el le trăiește. Pentru că dacă ar fi tăcut tot așa, de pildă un Eminescu, ar fi tăcut Radu Gyr, un Nichifor Crainic, sau oameni de mai mică talie - 'apăi am fi fost de mult prăbușiți. Dar acești oameni, ca niște mici apostoli, am putea spune, au fost mereu prezenți și au strigat și s-au opus la toate metodele de întunecare a ființei noastre ortodoxe... Iar această problemă nu este una oarecare, după mine este cea mai grea problemă a omenirii și a creștinătății. Dar acum la noi, se simte foarte jenat un domn ziarist, se simte jenat un istoric, un om de literatură sau știință... ca să susțină o temă cu ordin religios și să înfrunte vreo primejdie. Nu! Nu cumva să fie deranjat!

Nici tăcerea sihaștrilor nu este scuzabilă. Monahul, preotul care socotește că face o misiune în cadrul Bisericii, dar nu participă direct la aceste adevăruri, la aceste atacuri și primejdii în care ne găsim – nu este monah, nu este preot. Dacă nu simte să participe direct și să-și asume răspunderea ca un mic misionar al vremurilor, în zadar este toată rugăciunea lui. Tăcerea în fața acestor pericole este o lepădare a noastră de adevăr. Pentru că ne înrobim și ieșim din libertatea Adevărului. Adevărul ne face liberi, nu ne pune cip. Aceasta este dovada că societatea în care trăim este una a minciunii, potrivnică Evangheliei. Libertatea Evangheliei lui Hristos în fața acestei lumi este un pericol terorist.

Tăcerea noastră înseamnă sclavie și îngroparea ortodoxiei. Oamenii noștri de elită, prin tăcerea lor, nu fac decât să construiască sicriul ortodoxiei pe care i-l pregătește stăpânirea acestei lumi.

Cât pentru păstorii noștri duhovnicești, atâta le spun: Oare sarea se va strica și nu va mai săra?

Părintele arhimandrit Justin Pârvu

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE.....	4
MODEL DE RETURNARE LA CNASS A CARDULUI ELECTRONIC DE SĂNĂTATE.....	7
Pr. Prof. Dr. Mihai Valică.....	8
Pr. Dr. Mihai Andrei Aldea.....	19
Mihai Silviu-Chirilă.....	23
Radu Iacobaie.....	31

CUVÂNT ÎNAINTE

Pornind de la sfatul înțelept al Mitropolitului Serafim al Pireului din Grecia, care ne-a vizitat țara recent și ne îndemna printre altele „să nu demonizăm totul”, adică să nu exagerăm în mod inutil și rigorist, încercăm și prin rândurile de față să arătăm clar faptul, că noi ortodocșii, nu considerăm tehnologia un rău în sine, nu ne împotrivism aprioric cuceririlor științei, deoarece credința și știința nu sunt incompatibile, ci complementare, ambele izvorând din darurile, milostivirea și Harul bunului Dumnezeu către omenire.

Orice unealtă sau instrument poate fi folosită într-un mod corect și pozitiv, dar poate fi utilizată și într-un scop malefic sau distructiv. Televiziunea spre exemplu, poate fi benefică, să informeze și să educe tineretul în sensul bun, dar vedem că în zilele noastre este folosită îndeosebi în scop de propagandă (diverse teorii, ideologii, practici și obiceiuri nesănătoase), de manipulare și dezinformare a maselor, de reeducare a mentalului colectiv pentru înlocuirea valorilor tradiționale (creștine și naționale) cu cele ale globalizării, de spălare a creierului, pentru a-i dezvăța pe oameni să gândească și a-și pune problema sensului existenței pe acest pământ. Iar exemplele pot continua la nesfârșit: internetul, presa, literatura, energia nucleară etc. etc.

Cât privește dispozitivele electronice pe care le numim CIP-uri, observăm că acestea pot fi utile în societate, dar pot fi și periculoase tot în funcție de scopul lor. Astfel, CIP-urile care utilizează tehnologia RFID (Radio Frequency Identification – Identificarea prin RadioFrecvență), aplicate ființelor umane prin ACTELE BIOMETRICE (electronice: pașapoarte, permise auto, carduri de sănătate, buletine) în scopul evident al supravegherii și exercitării unui control strict al vieții private (!), nu reprezintă un bine pentru om, ci UN ATENTAT LA LIBERTATEA INVIOLABILĂ A OMULUI și UN ABUZ GRAV AL STATULUI FAȚĂ DE CETĂȚEAN (prin deținerea și prelucrarea datelor cu caracter personal).

Noi suntem făpturi create de Dumnezeu și înzestrate cu anumite atribute printre care și libertatea. De câțiva ani vedem cum s-a impus prin lege cipuirea animalelor. Iar acum ne putem întreba în mod legitim: oare a venit și rândul nostru?... Frați ortodocși, dar noi nu suntem animale!!! Cum pot doar să gândească astfel despre masele largi de cetățeni? Ca oameni, suntem cununa creației lui Dumnezeu, făpturi înzestrate cu suflet, cu voință, rațiune și sentimente. Din câte știm, doar evreii sioniști care conduc francmasoneria mondială, în afara etniei lor, ne consideră pe noi toți ceilalți goyimi, adică animale, ființe absolut inferioare față de ei (care se autodenunc cu mândrie elite masonice și iluminați, adică, chipurile ei au acces la marile secrete ale universului?!).

Adeseori întâlnim sau vedem români, care nu sunt informați ori care nu sunt informați cu adevărat în multe privințe, pentru că televiziunea și mass media aservită lor, de multe ori manipulează adevărul. Mulți nu înțeleg de pildă de ce nu trebuie luate aceste carduri electronice servite în prezent de Guvern și Ministerul Sănătății. Dar știu însă un lucru, că fără acestea nu pot avea acces la unele servicii medicale (rețete compensate, spitalizare gratuită, bilete la tratament etc.).

Încercăm prin rândurile acestea să umplem puțin vidul în ceea ce privește problematica aceasta a cip-urilor (RFID) destul de complexă, dar nu imposibil de înțeles, și să clarificăm chestiunea cât mai mult cu putință, problemă în care mass media centrală (în special televiziunile) observăm că practică de ani buni o manipulare extremă prin tehnici diverse:

trunchierea adevărului, prezentarea tendențioasă (chiar răutăcioasă), dezinformarea etc. Nu știu dacă ați observat, dar îndeosebi ortodocșii care le resping pe motiv religios și de încălcare a unor drepturi fundamentale prevăzute de Constituția României, sunt ridiculizați în permanență și prezentați tot mai mult ca niște înapoiți, conservatori care se opun progresului (?!), fanatici, extremiști, paranoici sau retardați!...

Ca să dăm un singur exemplu, această strategie sau atitudine a lor de manipulare în masă este reprezentată magistral chiar prin persoana lui Vasile Ciurchea, președintele Casei Naționale de Asigurări Sociale și de Sănătate, care în desele sale interviuri a minimalizat în mod voit și la maximum numărul românilor care au refuzat cardurile electronice de sănătate (la circa 2000-3000 pe țară!!! și la câteva asociații ortodoxe!), a declarat că nu înțelege motivele „mai mult sau mai puțin subiective” ale acestora, dar că „respectă” întrutotul opiniile lor... Și a mai declarat public că Biserica nu se opune... Probabil s-a referit la instituția BOR, nu la biserica din care facem parte și noi mireni... Deși noi știm că, destul de recent, Sfântul Sinod al BOR chiar a anunțat că sprijină găsirea unei alternative pentru românii care refuză cardurile electronice de sănătate. Iar realitatea este că domnul Ciurchea a indus în eroare atâția români, a încercat mereu să le explice și să îi convingă că nu există absolut nicio problemă, că acestea nu conțin niciun fel de date medicale (?!), că sunt la fel precum cipurile din telefonul mobil sau din cardurile bancare (?!)... Mizând în mod evident pe ignoranța maselor largi...

Desigur românii nu știu în general ce înseamnă tehnologia RFID, utilizată și în cazul cardului electronic de sănătate (cu cip RFID). Nu au idee despre pașii care urmează și cam ce înseamnă să fii îndosariat, controlat și supravegheat strict în viața privată și cum arată DICTATURA BIOMETRICĂ sau SCLAVIA ELECTRONICĂ... Iar dacă vor înțelege asta abia în viitor, va fii prea târziu să mai poată opune o minimă rezistență...

Frați români, în spatele implementării așa-zisei modernizări a sistemului sanitar, a introducerii pe ascuns a dosarului electronic de sănătate și a introducerii obligatorii a cardurilor electronice de sănătate se află desigur un plan global de îndosariere electronică și control al populației, impus poporului român de către organizații masonice din Uniunea Europeană și din România. Ca acoperire, sistemul acesta informatic a fost impus țării noastre în vederea intrării în spațiul securizat Shengen, fiind sponsorizat chipurile doar cu fonduri europene (dar noi știm că România contribuie la bugetul UE cu peste un miliard de euro anual, în timp ce fondurile europene absorbite abia se ridică la circa 400 milioane de euro anual!). Însă el urmărește practic îndosarierea electronică a tuturor cetățenilor români, controlul vieții lor private și interese foarte obscure legate de traficul internațional de organe (!), de afacerile extrem de profitabile ale unor companii farmaceutice, anihilarea mai rapidă a contestatarilor și adversarilor globalizării etc.

Mai știm că Legea 95/2006 privind reforma din domeniul sănătății a fost promovată de un mason notoriu, în persoana fostului prim-ministru Călin Popescu Tăriceanu, poreclit de o parte a presei „inimă zburdalnică”, în timpul căruia „economia duduia”, și când s-au cheltuit sume imense pe fleacuri, chiar înainte de declanșarea crizei mondiale... Și introducerea recentă a cardurilor electronice de sănătate este „realizarea” primului-ministru Victor Ponta...

Amintiți-vă că sfințitul părinte Justin Pârveu ne îndemna să ne informăm, să discernem între bine și rău și să luăm atitudine, mergând până la capăt, pecetluind mărturisirea noastră chiar prin jertfă sau mucenicie! Spunea părintele: „CIP = SCLAV”. Adică documentele electronice sau actele biometrice ne transformă în sclavi, NE FAC CU VOIA SAU FĂRĂ VOIA NOASTRĂ PRIZONIERI ÎNTR-UN LAGĂR ELECTRONIC AL STATULUI TOTALITAR ȘI POLIȚIENESC(!) răpindu-ne în mod cu totul perfid și abuziv în primul rând libertatea și

voința! Adevărul este că, cei care idolatrizează această tehnologie RFID prin care omul poate fi manevrat și controlat în permanență de la distanță se închină unui idol! Iar noi, ortodocșii nu ne putem închina tehnologiei RFID, ci numai lui Dumnezeu!

În încheiere, să mai punctăm pe scurt doar câteva aspecte esențiale și cutremurătoare la care să luăm aminte cu toții, despre ceea ce pot face în mod real aceste CIP-uri cu RFID împotriva oricărui om liber: ne localizează și ne urmăresc în permanență; ne pot transforma chiar și fără voia noastră în donatori de organe (!); ni se poate fura sau falsifica identitatea electronică (în numele nostru pot comite alții fapte ilegale!); vor discrimina ortodocșii practicanți care se opun sistemului antihristic (marginalizându-i, numindu-i extremiști periculoși, răpindu-le în mod abuziv libertatea și dreptul la exprimare liberă); vor înlesni pecetluirea cu semnul fiarei – acceptarea în viitorul apropiat a microcipurilor implantabile în organismul uman, adică a biocipurilor, prin care se va cunoaște aproape totul despre fiecare în parte, dar în același timp pot cauza posesorilor forme de cancer, pot induce vedenii (voci, prin microfoanele încorporate!), diverse stări (dureri de cap, spaima, depresii etc.) și chiar moartea (prin eliberarea în organism a unei cantități infime de otravă, dar extrem de puternice) ...

Cu dragoste întru Hristos, nevrednicul Radu Iacoboae, 6 ianuarie 2015

MODEL DE RETURNARE LA CNAS
A CARDULUI ELECTRONIC DE SĂNĂTATE

Model de informare către CNAS pentru cei care refuză cardul de sănătate. Trebuie completat și depus pe suport de hârtie până pe data de 9 februarie 2015 la Casa Națională de Asigurari de Sănătate, Calea Călărașilor 248, Bl. S19, Sector 3, 030634, București.

Către : Casa Națională de Asigurări de Sănătate (C.N. A. S.)
În atenția : Domnului Director General

Domnule Director,

Subsemnatul(a), domiciliat în, e-mail, telefon, vă informez că nu accept cardul electronic de sănătate, pe care îl returnez împreună cu această înștiințare.

Prin îndosărierea datelor personale de sănătate în dosarul electronic și prin utilizarea cardului electronic, voi fi expus(ă) unei serii de abuzuri care pot surveni atât ca urmare a utilizării cu rea-credință, cât și scurgerii sau furtului acestor informații din baza de date.

Introducerea datelor mele personale de sănătate într-un sistem global de supraveghere reprezintă totodată un atac la adresa libertății persoanei, o încălcare a dreptului la viața privată, la libertatea gândirii și a opiniilor, la libertatea credinței religioase și a dreptului la ocrotirea sănătății, garantate prin următoarele articole din Constituția României:

Art. 23 (1): „Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.”

Art. 26 (1): „Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.”

Art. 26 (2): „Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.”

Art. 29 (1): „Libertatea gândirii și a opiniilor precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nicio formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie contrară convingerilor sale.”

Art. 29 (2): „Libertatea conștiinței este garantată.”

Art. 34 (1): „Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat.”

Vă informez, totodată, că nu voi accepta niciun alt fel de document care are încorporat un mediu de stocarea a informațiilor (cip, cod de bare, banda magnetică sau orice alt fel de dispozitiv electronic) pe care vor fi inscripționate date cu caracter personal.

Solicit alternativă la cardul de sănătate ținând cont de cele menționate.

Data:

Numele:

Semnătura:

România – un posibil loc de început al pecetlirii apocaliptice?

Pr. Prof. Dr. Mihai Valică

... Regulamentul Consiliului Europei nr.2252/2004 dă recomandări (de fapt directive sau norme – n.a.) și detalii tehnice privind cip-urile biometrice, însă nici o țară din lume nu s-a grăbit să le implanteze cu atâta acrivie tehnică și obediență. România este prima țară-pilot-cobai de pe planetă cu un asemenea proiect experimental, iar guvernarea trecută a reglementat aceasta prin: OGU 94/2008, HG 1566/2008, OG 207 DIN 04/12/2008.

Dezavantaje ale cip-urilor RFID

1. Informațiile din memoria cipului pot fi citite de către orice cititor, nu doar de către cele specializate. Astfel, cu un simplu calculator performant, orice date, oricât de criptate ar părea, pot fi sparte într-un timp extrem de scurt (cel mult patru ore) și chiar falsificate (se știe că există programe de decriptare automate iar datele pot fi ulterior citite de oricine, care apelează la un hacker sau expert în computere – n.a.)

2. Controlul total asupra cetățenilor. Se va ști în orice clipă unde suntem, cu cine suntem, tranzacțiile financiare, rutele de călătorie, timpul petrecut în anumite locuri și alte date (cum ar fi ceea ce am discutat etc. – n.a.), ce vor fi folosite după bunul plac al posesorilor acestor baze de date.

3. Cip-urile nu pot fi detectate de simțurile fiziologice sau percepția umană. Deci nu vor putea fi evitate.

4. Microcipurile implantate la animale au provocat cancer în aproximativ 10% din cazurile implanturilor. Țesutul cancerigen a apărut întotdeauna în jurul cipului RFID.

5. Cip-urile RFID sunt sensibile la anumite tipuri de radiații ori contactul cu surse încărcate cu electricitate.

6. Nu există inclusă în cip-uri opțiunea: Nu colecta date statistice despre mine.

7. Cel care va refuza cip-urile din varii motive, va fi lipsit de serviciile publice, care cer o identificare la baza de date, generând astfel o izolare și înstrăinare socială. Deci persoanele fără cip nu există.

8. Cip-urile sunt o sursă de informație gratuită pusă la dispoziție pentru serviciile de spionaj la toate nivelurile, iar date personale pot fi deturnate în diferite scopuri (cum ar fi șantajul, etc. – n.a.) sau făcute publice fie din neglijență, fie intenționat.

9. Cip-urile biometrice pot avea avantaje pe termen scurt (de minimă importanță, cum ar fi supravegherea copiilor etc. – n.a.), dar pe termen lung pot fi un pericol real. Ele compromit metodele existente de securitate pe baza celor două elemente introduse, folosind presupunerea că ele nu sunt accesibile publicului, nici măcar în mod criptat (iar posesorii bazelor de date ar fi curați ca lacrima – n.a.). De exemplu, dacă ai o bază de date cu amprente și pentru a intra în sistem este nevoie de amprenta unei persoane, nu trebuie să fie persoana acolo, poți să iei din baza de date a poliției amprenta ei. În mod paradoxal, cip-urile biometrice diminuează siguranța unei țări. Ele permit accesul pe baza pașaportului altcuiva, fără a fi nevoie ca el să fie de față. Nu te mai verifică nimeni fizic, totul se bazează pe sistem. De aceea, expunerea informațiilor digitale ale românilor discreționar și fără nici un discernământ reprezintă o acțiune fie inconștientă și iresponsabilă, fie de trădare a propriilor cetățeni.

10. Serviciul 112 permite găsirea locației telefonului. Oricând te poate localiza fără să apelezi, numai datorită faptului că telefonul primește semnal. Același lucru se poate extinde la cip-urile RFID.

11. Evidența strictă a vieții personale la toate nivelurile elimină șansa de a repara o neglijență, o greșeală sau o neputință de plată, de exemplu față de o bancă. Cazul americanilor cu dosar financiar. Dacă uiți să faci o plată, ești catalogat ca rău platnic toată viața. Nu mai primești un împrumut, niciodată.

12. Monitorizarea prin satelit pe baza identificării faciale reprezintă o amenințare la propria viață, dacă luăm în considerare ghidarea rachetelor antipersoană prin satelit. O eventuală lovitură de stat omoară orice persoană cu ajutorul rachetelor ghidate după recunoaștere facială. Tehnic acest lucru este deja posibil. Deci cip-ul biometric poate servi și la terorism, ucideri și crimă organizată (și la instalarea forțată a unui guvern și imperiu mondial! – n.a.)

13. Autentificarea biometrică se poate realiza și atunci când persoana deținătoare a documentelor biometrice este moartă: este nevoie doar de mâna sa, sau de un ochi, pentru a intra într-un sistem. Astfel banii din cont, sau alte acțiuni financiare sau administrative, care necesită informații biometrice, se pot obține doar dacă ai cadavrul. Deci pericolul cip-urilor biometrice se prelungește chiar și atunci când omul este fără viață...

Sursa: revista Rost, nr.71-72/2009

PERSOANA UMANĂ ÎNTRE DESACRALIZARE, COMERCIALIZARE DE ORGANE ȘI DISCRIMINARE

Pr. Prof. Dr. MIHAI VALICĂ

Cardurile de sănătate cu microcip reprezintă o nouă problemă în societatea românească, întrucât ele se impun populației sărăcite și umilite de atâtea eșecuri ale economiei și taxelor nenumărate, fără o dezbatere publică și fără să ofere alternative celor ce din motive de conștiință sau de neîncredere față de tehnologia informațională nu doresc să primească un astfel de card informatizat[1]. Întrebarea multor medici și specialiști în domeniu este dacă acest card impus, reprezintă un pericol sau o binefacere?

După discuțiile despre cărțile de indentitate electronice, pașapoartele biometrice, permisul de conducere, etc, acțiuni care încalcă drepturile și libertățile cetățeanului de a opta, iată că acum se atentează și la sănătatea lui, prin implementarea cardurilor de sănătate cu microcipuri, termenul limită fiind, 1 februarie 2015.

Comparând cu alte țări ca Olanda, Finlanda, Spania, Norvegia, unde nu găsim carduri de sănătate care să conțină microcipuri, cum nu găsim nici lege obligatorie pentru implementarea pașapoartelor sau cărților de identitate cu microcipuri[2], la noi toate se impun de sus în jos, ca unei populații fără discernământ, fără să fim consultați în acest sens și ca unei mase umane și nu ca unor persoane libere și conștiente. Statul a devenit atât de paternal, încât ne sufocă cu binele ce ne vrea, și drept urmare fiecare român, asigurat și neasigurat va fi obligat să aibă un astfel de card de sănătate – cu microcipuri, fără de care, nici aspirina, nu o va mai putea cumpăra de la farmacie[3].

În cardul de sănătate sunt înmagazinate toate informațiile despre posesorul de card, de la datele de stare civilă, studii, CNP, familie, domiciliu, stare de sănătate cu diagnostice, până la cele mai mici detalii, care ar trebui știute doar de medic și pacient și nu de toată lumea.

Aceste carduri, așa cum se știe sunt vulnerabile atât tehnic, cât și din punct de vedere al moralității celor dețin baza de date a sistemului electronic de sănătate.

Problema rămâne tot fragilitatea bazelor de date, care pot fi sparte sau accesate și de persoane suspecte, iar pacientul vizat devine vulnerabil și viața lui poate fi pusă în pericol.

În ce constă anume fragilitatea cardurilor de sănătate deducem din opinia autorizată a președintelui Colegiului Medicilor din România, Vasile Astărăstoia: el afirmă; „cardul de sănătate cu microcip este un abuz din partea statului și comportă riscuri pe toate planurile”[4]. El aduce următoarele argumente:

Cardul este numai „aparent” în favoarea asiguraților.

Este periculos să fie puse informațiile medicale personale pe microcip, deoarece acesta nu este protejat. Oricine are un cititor de cipuri compatibil poate afla tot. Acest lucru violează drepturile la intimitate și la demnitate ale persoanei și poate aduce mari prejudicii.

La Consiliul Europei există o presiune imensă din partea firmelor de asigurări pentru a deveni legal accesul la informațiile despre sănătatea oamenilor...forța financiară uriașă a acestor „rechini” face ca datele despre posibilele boli ale oamenilor să ajungă la ei, pe birou, pentru ca ei să știe dacă fac sau nu polițele de asigurare și la ce preț.

Există riscul discriminării persoanelor pe baza informațiilor personale asupra stării de sănătate, atâta vreme cât acestea nu mai sunt protejate.

Datele medicale pot fi utilizate inclusiv pentru a distruge o persoană, mai ales într-o societate conflictuală, ca cea din România.

Există o tendință, din partea Statului, spre autoritarism, în sensul de a cunoaște totul despre cetățeni și de a-i controla.

Este o încercare de abuz din partea statului și nu există dezbateri publice.

Se introduce o nouă taxă, fără să întrebe populația, deși românii plătesc asigurările de sănătate.

În privința donării de organe: vom intra în circuitul European și vom trimite numărul de organe disponibile spre alte țări. Și dacă ar exista mai mulți donatori de organe... nu vor exista mai multe transplanturi în țara noastră pentru că fondurile disponibile pentru transplanturile de organe sunt limitate, iar creșterea numărului de donatori ar depăși limita bugetară. Cui vor folosi organele luate de la romani? Ce bani și ce organisme sunt în joc? Cine va apăra „prostimea” de cei care vor dori să le comercializeze organele pe milioane și milioane de euro sau dolari?

Ca să înțelegem mai bine: în Spania (unde există acordul prezumat din partea familiei pentru prelevarea de organe) – s-a ajuns la puternice discriminări împotriva imigranților, care nu au familiile alături de ei...deci nu are cine să-i apere de rețelele de „transplant de organe”.

Medicii sunt și ei oameni... Dacă ne uităm la istoria sec. XX, o să vedem că medicii erau cei care făceau experimente în lagărele de concentrare naziste, medicii erau cei care făceau abuzuri în domeniul psihiatric...și în cazul transplantului de organe tot medicii pot ajunge la abuzuri dacă legea și autoritățile permit și încurajează...Cardul cu microcip poate da ocazia

unor medici certați cu deontologia profesională să facă abuzuri.

Ultimul exemplu este A1H1 (gripa porcina). În acest moment s-a dovedit că cei care au întreținut spaima au avut... contracte cu firmele care au produs vaccinurile[5].

Cardul de sănătate poate crea mari dificultăți birocratice și poate chiar împiedica accesul la serviciile medicale și la desfășurarea actului medical într-un mod fluent și firesc.

Cardul de sănătate este „arma” cu care guvernării vor să scoată de la români sume uriașe de bani, un „furt al secolului” săvârșit în dauna celor care plătesc legal asigurările de sănătate dar...nu vor card de sănătate”[6].

Dilema care se naște este următoarea: nu s-ar face cea mai mare nedreptate celor care, plătesc toate taxele și impozitele legate de asigurările de sănătate și din motive de conștiință sau de neîncredere în sistemul de sănătate informatic, nu doresc să primească cardul biometric de sănătate?

Drept urmare, aceștia, cu toate că sunt la zi cu plata contribuțiilor de sănătate, pentru că nu au acceptat cardul, nu pot beneficia de serviciile de sănătate, deoarece nu există alternativă, ceea ce creează o discriminare ucigașă, întrucât împiedică accesul la serviciile medicale, tocmai celor, pe care legea îi îndreptățește, să fie beneficiarii serviciilor medicale, întrucât sunt cu plata la zi la CAS, iar tocmai cardul de sănătate nedorit de ei, îi elimină și-i condamnă la moarte?

Nu credeți că un card de evidență a sărăciei românilor, pentru eradicarea ei ar fi mai benefic?

Pr. prof. dr. Mihai VALICĂ

[1] Vezi pe larg petiția, alcătuită de Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere, filiala jud. Vrancea, ”Stefan cel Mare”, cu titlul Nu cardului de sănătate cu cip electronic, în: Rev. Atitudini, nr. 15 din februarie 2011, prin care cere, organelor în drept, renunțarea la emiterea cardurilor de sănătate cu cip.

[2]http://www.avocatnet.ro/content/forum|displayTopicPage/topicID_127701/pageID_1/Cardul-de-sanatate-cu-microcip-Pericol-sau-binefacere.html.

[3] Ibidem.

[4][http://www.razbointrucuvant.ro/recomandari/2011/01/17/dr-vasile-astarastoe-presedintele-colegiului-medicilor-demonstreaza-la-rfi-cardul-de-sanatate-cu-cip-este-o-incercare-de-abuz-din-partea-statului-si-comporta-riscuri-pe-toate-planurile-pana-si-on /](http://www.razbointrucuvant.ro/recomandari/2011/01/17/dr-vasile-astarastoe-presedintele-colegiului-medicilor-demonstreaza-la-rfi-cardul-de-sanatate-cu-cip-este-o-incercare-de-abuz-din-partea-statului-si-comporta-riscuri-pe-toate-planurile-pana-si-on/)

[5] Idem.

[6] Vezi pe larg: <http://medicalnet.ro/blog/astarastoe/>; <http://www.ziare.com/stiri/spitale/vasile-astarastoe-cardul-de-sanatate-va-aduce-mai-multa-birocratie-1072517>;

<http://vodpod.com/watch/5363827-prof-univ-dr-vasile-astarastoe-cui-folosete-cardul-de-sanatate>; Vezi și atitudinea FOR (Forul Ortodox Român): Argumente procedurale și etice împotriva cardului de sănătate; în: <http://foaienationala.ro/ministerul-sanatatii-sfideaza-normele-bunului-simt-argumente-procedurale-si-etice-impotriva-cardului-de-sanatate-cu-cip.html>:

Sistemul de identificare a asiguraților pe baza cardului cu cip este experimental, în sensul în care nu există o experiență probată suficient care să ateste că introducerea lui servește scopurilor enunțate de autorități: eradicarea fraudelor și economisirea banului public.

Dimpotrivă, introducerea unui nou sistem de gestionare și administrare a asigurațiilor în timp de criză înseamnă schimbarea radicală a vechiului sistem cu unul nou – proces întotdeauna costisitor și riscant. Nimeni nu a discutat în mod real despre noile costuri și riscuri.

Drept dovadă că sistemul e nesigur: în Marea Britanie, în sistemul centralizat al Național Health System, s-au pierdut datele a 93% din asigurați; iar în Franța fraudele se fac în continuare fără nici o opreliște, în cadrul unui sistem informatic de carduri. Cât despre costuri, în Germania implementarea – doar parțială – a acestui sistem a costat 1, 7 miliarde de euro.

Nu există nici un fel de studii (de fezabilitate, de impact, de politici publice etc.) făcute de autorități pe marginea acestor probleme. Nu avem date reale, probate, verificate, despre dimensiunea fraudelor, nu avem studii comparative cu alte țări care au încercat sistemul etc.

Încă o dovadă că sistemul este nesigur este dată de blocarea recentă a serverelor CAS. Încă înainte de a fi implementat sistemul exclusiv electronic și-a arătat limitele: o singură problemă tehnică reușește să blocheze întreg sistemul. Oricât de greoi și birocratic ar fi un sistem administrativ clasic, el nu se poate bloca în mod similar.

Riscurile asupra drepturilor constituționale și asupra datelor personale nu au fost abordate în mod serios. Astfel: Nu există nici un audit de securitate pentru cipurile care vor stoca datele personale; În acest sens, ce garanții efective există asupra protecției datelor personale și informațiilor asupra stării de sănătate ce vor fi criptate pe cip? Și, având în vedere că nu se pot aduce garanții tehnice infailibile, la ce bun construirea unui sistem informatic în care cetățeanul devine vulnerabil, prin expunerea datelor personale, și a celor asupra sănătății sale, în fața statului și a unor terțe entități (conform legii, farmaciști, medici, furnizori, dar și oricine poate procura aparate de citire a cipurilor)?; Nu există nici acum, în ciuda solicitărilor asociațiilor societății civile, nici un fel de informație asupra existenței – sau non-existenței – unei baze de date centralizate, cu informațiile medicale despre persoană; Singurul care devine transparent în fața autorităților și a terțelor entități este cetățeanul; în schimb, statul este complet opac în ceea ce privește modul în care va proceda cu datele personale; Obligația de a te identifica drept asigurat prin deținerea unui card cu cip – respectiv lipsa unei alternative – încalcă grav dreptul la opțiune bazat pe dreptul la viață privată și pe libertatea conștiinței; Reamintim faptul că MI, într-un răspuns către FOR, a precizat că “prin recunoașterea dreptului la opțiune al cetățenilor români, sunt respectate dreptul la viață privată, cât și libertatea de conștiință ale acestora, precum și libertățile civice specifice unui stat de drept constituțional”. Implicit, lipsa acestui drept la opțiune înseamnă încălcarea celorlalte drepturi constituționale.

Autoritățile au procedat în cel mai nefericit mod cu putință față de societatea civilă și față de necesitatea asigurării unei dezbateri publice reale: au demarat procedurile licitației publice pentru achiziționarea cipurilor înaintea organizării primei dezbateri publice asupra proiectului; au promis, public și oficial, drept la opțiune și alternativă la card, promisiune încălcată prin faptul că un asemenea drept a fost exclus din noul proiect; au descurajat orice discuție serioasă, profundă, asupra acestui subiect prin lipsa oricăror studii asupra proiectului; au considerat de la bun început, în notele de fundamentare ale proiectelor legislative, că nu este necesară consultarea societății civile și a Bisericii; au organizat ambele dezbateri publice în urma solicitărilor exprese ale unor asociații civile și le-au fixat la ore aproape imposibile, în termene scurte de timp.

Toate aceste lucruri duc la o relație de suspiciune între stat și cetățeni: statul își suspectează cetățenii de fraude și încearcă, în mod opac, încălcând drepturile civile și normele democratice, introducerea unui sistem informatic obligatoriu și riscant pentru libertatea

persoanei; cetățeanul suspectează, pe bună dreptate, statul că intenționează să își crească marja de control asupra societății și persoanelor, având în vedere și tertipurile jenante de care se folosesc autoritățile pentru a asigura introducerea cardurilor cu cip obligatorii; prin propaganda de care se servește pentru a justifica introducerea noului sistem informatic, statul acuză categorii întregi de populație (medici de familie, asigurați) de faptul că sunt necinstiți în raport cu legea și cu ceilalți; acest lucru nu poate duce decât la anomie socială și la suspiciune generalizată, vina pentru funcționarea proastă a sistemului aparținând în primul rând responsabililor, nu plătitorilor de taxe. Având în vedere toate aceste argumente procedurale și etice, FOR consideră că lipsa dreptului la opțiune afectează grav, și de această dată, drepturile și libertățile cetățenești prevăzute în Constituție.

SURSA: site-ul ATITUDINI și <https://raduiacoboai.wordpress.com/2015/01/14/persoana-umana-intre-desacralizare-comercializare-de-organe-si-discriminare-pr-dr-mihai-valica>

CIP-ul între ghioagă duhovnicească și ghioagă politică

Pr. prof. dr. Mihai Valică

Drept la replică la articolul CIP-ul tehnologic și cip-ciripul teologic de Eugen Tănăsescu, precum și la discuția televizată cu domnia sa (vezi NTVonline).

Ambele intervenții mi-au lăsat un gust amar și mi-au stârnit o oarecare milă față de superficialitatea unor preoți, care își dau cu părerea fără să cunoască problema pusă la nivel global, precum și substraturile politice ale acestei acțiuni numită tehnologia RFID.

Este trist să vezi cum un preot, teologul de serviciu și de de-servicii, ironizează o problemă de bioetică actuală, de foarte mare importanță, pentru care Germania a preferat să plătească penalități în valoare de 45 000 de euro pe zi și chiar de 300 000 euro pe zi, în cazul legii Big Brother, în urma infringementului impus de Comisia Europeană, decât să experimenteze cip-urile și legea Big Brother pe proprii ei cetățeni.

În universitățile din Germania se studiază temeinic impactul tehnologiei RFID și se arată efectele ei grave asupra libertății omului. Ca unul care am studiat tematica și la Freiburg și la Göttingen două semestre, îmi permit să supun atenției părintelui Tănăsescu doar câteva aspecte.

În timp ce în lumea informată din Vest profesorii Universităților dar și Bisericile pun în dezbatere academică, eclezială, politică, socială și bioetică problema CIP-urilor prin cursuri, seminarii, conferințe etc., la noi cei responsabili eclezial, profesorii de teologie și unii preoți iau în derâdere această problemă majoră, iar prin Biroul de presă al Patriarhiei Române, se anunță dezinvolt, că s-a dat liber și binecuvântare la cipuire ! Nimic mai trist și mai dureros!

La noi, cei responsabili eclezial, în loc să fructifice experiența democratică a occidentalilor în această problemă, să transfigureze hristic evlavia și reacția unor duhovnici și credincioși ai Bisericii, să ia atitudine morală sau bioetică privind această problemă, care vizează libertatea sau conștiința omului, să pună în dezbatere sinodală sau comunitară, așa cum au făcut aproape toate Bisericile ortodoxe surori, ei iau în derâdere și chiar condamnă acțiunea

acestora, ca fiind retrogradă și persiflează acțiunea lor.

Drept urmare, unii credincioși se simt abandonați, tocmai de cei ce ne conduc, și aleargă la diverși duhovnici, mai mari sau mai mici, mai informați sau mai puțin informați și astfel, apar pe alocuri, unele derapaje duhovnicești, ale unora, cu multă râvnă pentru Hristos, dar nu întotdeauna și cu pricepere...

Personal prefer nepriceperea lor, decât prea multa pricepere a celor responsabili eclesial, care ne îndeamnă să stăm cumiți în staul, că lupul este departe și ne vor trezi ei... atunci când lupul este lângă noi...!

Sinodul local de la Cluj (2009) sub președenția regretatului Mitropolit Anania a tras semnalul de alarmă, inspirați de Duhul Sfânt și a luat o atitudine fermă și corectă, condamnăm dictatura și umilința biometrică. Ce frumos ar fi fost ca această atitudine locală, să fi fost receptată sinodal la nivel central, ca părerea oficială a BOR, așa cum s-a petrecut în istoria Bisericii Universale de multe ori, când unele hotărâri locale au fost acceptate de întreaga Biserică.

Însă, din păcate, la o săptămână după acea hotărâre, aceiași sinodali, cu excepția IPS Bartolomeu, care a lipsit, când au ajuns la Sinodul cel mare de la București, Duhul Sfânt a fugit... și atunci s-a dat liber la cipiure. Urmările? Pe lângă sminteala duhovnicească a unora, au urmat unele consecințe sociale și etice pentru români, care sunt priviți ca o paria a Europei, tocmai de europenii de gradul întâi, care nu au acceptat CIP-ul total, ca România. Astfel Europa (Anglia, Belgia și Olanda) impune deja cipurile biometrice doar pentru muncitorii români și bulgari și discriminarea a început. (Vezi Crai nou din 25 martie 2013, p. 12).

Posibile cauze ale relativizării acestei probleme în România

Confuzia voită sau nu este acolo unde, unii prezintă tehnologia nu numai ca instrument sau unealtă[1], ci și ca activitate socială, și chiar simbolică prin care omul a învățat și va învăța să-și exprime identitatea creatoare.

Totuși, Teologia nu poate fi de acord cu această opinie, întrucât tehnologiile, inclusiv cele informaționale, la fel ca și știința, inventariază progresele în procesul de cunoaștere omenească, acestea fiind doar instrumente ale cunoașterii și nu reprezintă cunoașterea însăși. Cred că această concepție stă la baza confuziei, pe lângă slugărnicia unei țări slabe, ca România, care face ca societatea informațională, politică, cea filosofică sau științifică să fie identificată cu societatea cunoașterii[2].

Tehnologiile informaționale[3] se dezvoltă pe baza științei fundamentată în era modernă. Acestea constituie vehicule pentru diseminarea cunoașterii științifice și perpetuează ordinea și explicațiile „științifice” specifice acestei ere[4] și nicidecum nu au rolul de a înrobi pe om sau de a-i limita acestuia libertatea.

Preeminența tehnologiei și a politicianului în fața individului riscă să sacrifice individul în numele științei, a societății, a binelui mondial, a popoarelor, a politicii etc.[5] Preeminența

conștiinței științifice și politice, care pretinde că numai oamenii de știință sau politicienii sunt chemați să emită norme etice[6] este total inacceptabilă, mai ales atunci când este vorba de destinul hristic al omului și de conștiința lui religioasă.

Spengler spune în acest sens, că omul, dacă nu este atent, poate deveni din stăpân al lumii, sclav al mașinii, adică al tehnologiei[7] sau victimă a unei politici himere, dacă ne gândim la mondializarea cu orice preț.

Este cunoscută publicului larg critica „clasică” a tehnologiei, care este considerată, în general, periculoasă și chiar dăunătoare omului. Această opinie este susținută de mari gânditori: Oswald Spengler[8], Martin Heidegger[9], Friedrich Jünger[10], Lewis Mumford[11], Jacques Ellul[12], Olivier Clement[13] și mulți alții[14], iar mai recent Ovidiu Hurduzeu în cartea Unabomber, profetul ucigaș[15] sau în Sclavii fericiți[16], precum și Adrian Stoica, cercetător la agenția spațială NASA[17], susțin păreri similare.

Unii dintre ei consideră că tehnologia, ca și cunoașterea, are și o dimensiune transcendentă, un „domeniu al ideilor”, fiind legată de sistemele de credințe, de valorile și preferințele asociate acestora, ce inhibă sau validează anumite acțiuni[18].

Atunci când tehnologia nu ține cont de acest lucru și se dezvoltă neluând în calcul complexitatea persoanei umane, contextul social, etc., ar putea duce la ceea ce Olivier Clément numea „fatalitatea tehnocratică”[19] și astfel se produce ruptura între om și tehnologie, care îi poate deveni potrivnică și chiar dăunătoare[20]. În acest caz „transcendența” tehnologiei se pierde și se poate ușor transforma într-un instrument de distrugere.

În acest context, întrebarea mea este: sinodul local de la Cluj, atâția oameni de știință, atâtea Biserici naționale locale, șefi de stat și de guverne din lume, etc. care s-au opus sau se opun tehnologiei RFID, fac parte din din categoria, generic numită de părintele Eugen Tănăsescu, cip-ciripul teologic, sau din categoria Prostia omenească? O fi și Sf. Ioan Evanghelistul din această categorie, care scrie Apocalipsa inspirat de Duhul Sfânt, tocmai ca partea Antihristului să nu se împlinească, și nicidecum să se împlinească în mod fatalist, de aceea atenționează profetic despre viclenia lui, care face mână bună, de multe ori, cu stăpânirea (vezi Leviatanul din Iov 40 și 41). Nu credeți că ignoranța, prostia omenească și cip-ciripul teologic trebuie căutate pe la Constanța?

Autorul muștrătorului și luminătorului articol face apel des, la Cezar, cu referire la cap. 13, din Romani, ca să ne supunem stăpânirilor, etc, etc, însă îi scapă două versete extrem de importante (11-12), chiar din cap. 13, care ne îndeamnă în contextul stăpânirilor că „este chiar ceasul să vă treziți din somn... să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii”. Deci ascultare, dar treji și cu armele luminii îmbrăcați.

Așa au procedat și au fost acei câțiva credincioși cu preoți și monahi în frunte, binecuvântați de duhovnicii lor, când au manifestat legal și democratic la București pe data de 14 martie împotriva dictaturii și lanțurilor biometrice. Așa cum s-au priceput ei, deoarece, cei care se pricep mai bine, teologii de serviciu și de de-servicii sunt de partea Cezarului și a Bisericii diplomate, care se aliniează mondialist și slugarnic, spre des-bisericare și ascultare de

artizanii noii lumi și sunt folosiți pe post de ghioagă eclesială și politică pentru a lovi în proprii lor fii! Iată diferența!!!

În opinia mea, Biserica Ortodoxă, în virtutea caracterului ei profetic și soteriologic, este îndreptățită hristic, din motive morale sau bioetice să respingă introducerea noilor documente electronice și principiul pe care ele se bazează: condiționarea identității de cetățean cu drepturi depline, de deținerea unui astfel de document.

În același timp, cred că nu există elementele, pentru care aceste documente să fie considerate pecetea lui antihrist sau să fie considerată primirea lor, drept lepădare de Hristos sau de harul botezului. Lepădarea de Hristos nu poate fi decât o acțiune deliberată a omului, nu una implicită sau presupusă de dispozitive tehnice neștiute; trebuie să fie legată de acordul liber exprimat al voinței omului, de aderare la o condiție și concepție antihristică[21].

Totodată, creștinii trebuie avertizați și conștientizați că, prin aceste documente electronice, se face un pas major către o stăpânire totalitară fără precedent în istorie, prin amploarea sa, stăpânire care va putea culmina cu dominația antihristului. În acest sens este foarte important Comunicatul Sfintei Chinote a Sfântului Munte Athos cu privire la guvernarea electronică și cardul cetateanului[22] în care este exprimat pericolul duhovnicesc reprezentat de actele electronice:

1. “este real pericolul, pentru toți creștinii, de a li se viola libertatea conștiinței religioase, privându-i astfel de posibilitatea mărturisirii credinței și propovăduirii Evangheliei lui Hristos, în mod liber”;

2. “este posibilă chiar și eventualitatea folosirii în necunostință de cauză a unor simboluri anticreștine de către credincioși.”

Mondializarea, înlocuind religia cu drepturile omului, în mod paradoxal, în numele acestor drepturi, pretinde ca îi dă omului mai multă siguranță, dar numai la schimb, cu mai puțină libertate. Aici este capcana, pentru că, dacă se cedează din libertatea omului, care reprezintă o caracteristică fundamentală a chipului lui Dumnezeu în om, de dragul unei siguranțe închipuite, atunci le pierzi pe amândouă, dacă nu chiar totul.

În acest context, ce frumos ar fi fost, ca cei responsabili eclesial, cât și teologii de serviciu și de de-servicii sau comisia de bioetică a Patriarhiei, decât să ironizeze, să relativizeze problema sau să jignească pe cei ce cred altfel, să fi spus doar o propoziție scurtă: cipurile dăunează grav libertății umane.

Pr. prof. dr. Mihai VALICĂ

[1] Analizând evoluțiile tehnologice, o serie de savanți (M. Heidegger, 1962, L. Mumford, 1964, M. Foucault, 1972, D. Bohm, 1983, I. Prigogine, I. Stengers, 1984) au demonstrat că, de fapt, progresele tehnologice se bazează pe avansuri mai largi, de natură epistemologică și ontologică și nu invers.

[2] Vezi Gabriela Lucia Sabău, Premise ale procesului tranziției de la societatea industrială la societatea cunoașterii, în: http://209.85.129.132/search?q=cache:mRwJIFtrPcMJ:www.acad.ro/pro_pri/doc/st_g03.doc+M

umford+despre+critica+tehnologiei&cd=8&hl=de&ct=clnk.

[3] Vezi Igor Cojocaru, Tehnologiile Informaționale și de Comunicații, în: www.akademos.asm.md/.../%20n3%20Academos+1+2009%2022%20TEHNOLOGIILE%20INFORMAȚIONALE%20 Tehnologiile informaționale reprezintă un domeniu foarte important în dezvoltarea economică și culturală a oricărei societăți. Aplicarea largă și multilaterală a acestora în activitatea omului impune civilizației moderne noi posibilități calitative care la rândul său contribuie la formarea societății informaționale. Vezi pe larg: <http://www.bitplus.moldinonet.md/ro/about/>

[4] Vezi Inglis, A., Ling, P., Joosten, V., *Delivering Digitally: Managing the Transition to the Knowledge Media*, Kogan Page, London, 1999.

[5] Scriitorul Ovidiu Hurduzeu, doctor al Universității Stanford din SUA, numește explozia informatică (ce favorizează “și controlul comportamentelor umane”) drept “terorism tehnologic” și arată că, “pe măsură ce se brânșează la tot mai multe rețele, omul pierde capacitatea de a se mai aduna să-și câștige identitatea. Se produce astfel o disoluție a personalității organice. Precum uneltele, putem fi detașați, separați unii de alții, și chiar de noi înșine, combinați și recombinați în funcție de necesitățile sistemului tehnologic. Vezi „Unabomber, profetul ucigaș”, Ed. Logos, București, 2007. Vezi și „Explozia informațională ne înstrăinează de Dumnezeu, în ziarul Lumina, din 5 august 2010.

[6] Vezi Dr. Pavel Chirilă, Pr. Mihai Valică și Dr. Madalina Popescu, *Piste false în bioetica modernă*, în: <http://www.crestinortodox.ro/morala/91063-piste-false-in-bioetica-moderna>.

[7] Spengler, O., *Der Mensch und die Technik. Beitrag zu einer Philosophie des Lebens*, München, 1931, p. 31.

[8] Vezi Spengler, O., *Der Mensch und die Technik. Beitrag zu einer Philosophie des Lebens*, München, 1931.

[9] Heidegger, M., *Being and Time*, Oxford, Blackwell, 1962.

[10] Juenger, Friedrich Georg, *Die Perfektion der Technik* (traducere în engleză: *The Failure of Technology: Perfection without Purpose*, Henry Regnery Company, 1949.

[11] Mumford, L., *The Pentagon of Power: the Myth of the Machine*, London, Secker and Warburg, 1964.

[12] Ellul, Jacques, *L'Apocalypse: architecture en mouvement* (traducere în engleză: *Apocalypse, A Crossroad Book*, 1977; Ellul, Jacques, *Le bluff technologique* (traducere în engleză: *The technological bluff*, William B. Eerdmans Publishing Company, 1990).

[13] Vezi Adevăr și libertate. Ortodoxia în contemporaneitate. Convorbiri cu Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I, trad. rom. Mihai Maci, Ed. Deisis, Sibiu, 1997.

[14] Vezi și: Postman, Neil, *Technopoly. The Surrender of Culture to Technology*, Vintage Books, New York, 1992; Picard, Max, *Flucht von Gott* (traducere în engleză: *The Flight from God*, Regnery Gateway, 1951; Postman, Neil, *Technopoly. The Surrender of Culture to Technology*, Vintage Books, New York, 1992; Davis, Erik, *Technosis. Muth, Magic and Mysticism in the Age of Information*, Three Rivers Press, 1998; Bohm, D., *Wholeness and the Implicate Order*, London, Ark, 1983; Prigogine, I., Stengers, I., *Order out of Chaos: Man's New Dialogue with Nature*, New York, Bantam Books, 1984; Foucault, M., *Histoire de la Folie a l'Age Classique*, Paris, Gallimard, 1972.

[15] Ovidiu Hurduzeu, „Unabomber, profetul ucigaș”, Ed. Logos, București, 2007.

[16] Ibidem, *Sclavii fericiți. Lumea văzută din Silicon Valley*, ediție completă, Iași, 2005.

[17] Vezi Dr. ing Adrian Stoica, *Da, trebuie să ne temem de tehnologie, dar să nu intrăm*

în panică, în Ziarul Lumina, sâmbătă, 18 iulie 2009, pp. 8-9.

[18] Vezi și Strange, S., *An Eclectic Approach* în C. Murphy and R. Tooze (eds.) *The New International Political Economy*, Boulder, Co., Lynne Rienner, 1991.

[19] Olivier Clément, op. cit. p. 39.

[20] De exemplu sistemul biometric este foarte vulnerabil și nesigur. Citirea cu multă ușurință, de către oricine deține un computer performant, a datelor cu caracter personal (nume, prenume, CNP, naționalitate, vârstă, etc.); citirea datelor cu caracter biometric (amprenta digitală, amprenta facială, amprenta retinei); clonarea cip-urilor; modificare datelor și atașarea lor la un alt pașaport; urmărirea individului purtător de act electronic cu cip; sustragerea datelor personale și biometrice din bazele de date Schengen; citirea datelor cu caracter personal într-un mod extrem de facil și citirea datelor cu caracter personal folosind dispozitive compatibile GSM. Vezi Matthias Becker, "Position ist Identität". Der US-amerikanische Geograph Jerome Dobson warnt vor Gefahren der Ortungstechnik. Drohen durch GPS-Technik neue Formen der Sklaverei? În: http://www.geog.ku.edu/peoplepages/Dobson_D.shtml.

[21] Vezi pe larg De-crearea și virtualizarea lumii reale prin tehnică – o cale spre sfârșitul ei? Abordare tehnică, socio-economică și duhovnicească a utilizării documentelor electronice și a tehnicii fără granițe morale, scris de Un grup de profesori, doctori, teologi, ingineri și economiști ortodocși – Cu binecuvântarea și rugăciunile a numeroși părinți din Sf. Munte Athos, Grecia, România etc. Studiu nepublicat

[22]<http://apologeticum.wordpress.com/2011/05/12/comunicat-sfanta-chinotita-a-sfantului-munte-athos-este-impotriva-obligativitatii-actelor-de-identitate-electronice-si-recomanda-credinciosilor-actele-de-identitate-fara-cip/>

Sursa: <https://bucovinaprofunda.wordpress.com/2013/04/17/pr-prof-dr-mihai-valica-cip-ul-intre-gchioaga-duhovniceasca-si-gchioaga-politica/>

MEMORIU CĂTRE CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE (C.N.A.S.)

Pr. Dr. Mihai Andrei Aldea

Prin acest memoriu noi, obștea Sfintei Mănăstiri Paltin – Petru Vodă, respingem cardurile de sănătate în temeiul următoarelor motive:

1. Toate documentele pentru „Dosarul Electronic de Sănătate” (D.E.S.) arată că acceptarea cardului de sănătate se face prin acordul persoanei asigurate. În virtutea dreptului nostru de cetățeni refuzăm să ne dăm acordul pentru acest card.

2. Toate documentele pentru D.E.S. arată că există posibilitatea legală a autentificării pacientului pe baza codului numeric personal (CNP) sau a codului de asigurat. Drept urmare, cardul de sănătate nu este necesar în mod real pentru funcționalitatea sistemului D.E.S. Din punctul nostru de vedere cardul de sănătate se prezintă în clipa de față ca o formă de fraudare a cetățenilor români prin una din cele două variante prezentate mai jos ori prin amândouă.

3. Respingerea de către noi a cardului de sănătate este în primul rând un protest al nostru față de sistemul de supraveghere electronică generală din România!

Acest sistem încalcă libertatea persoanei și drepturile cetățenești și este similar ideologic sistemelor de supraveghere a statelor totalitare. Hitler, Stalin sau Horthy ar fi fost fericiți să dispună de o asemenea putere asupra cetățenilor, de asemenea mijloace de supraveghere ce distrug orice intimitate a persoanei și o transformă în individ controlat de autorități. Diferența tehnologică între tatuajele și filtrele organizate de naziști sau bolșevici și sistemul actual de supraveghere electronică se suprapune peste aceeași patologie a controlului total asupra cetățenilor.

4. Trebuie arătat că înființarea D.E.S. încalcă legea protecției datelor personale și constituie un abuz extrem de grav față de intimitatea cetățenilor români. În fapt, putem spune, fără a exagera, că se constituie într-un act de trădare națională. Existența unei baze de date online cu toate informațiile despre starea de sănătate a cetățenilor României echivalează cu oferirea acestor informații oricărui stat străin, oricărei puteri străine.

Doar un om total lipsit de discernământ – medical vorbind! – poate crede că o asemenea bază de date poate fi securizată real, câtă vreme nu au putut obține o asemenea securizare, instituții mult mai competente decât autoritățile române. Autorități care, chiar în această campanie electorală, dar și în multe alte împrejurări, au fost descrise de către parlamentari, foști parlamentari și alți politicieni de frunte, ca fiind corupte și incapabile! Cum s-ar putea avea încredere în autoritățile a căror corectitudine și competență este negată chiar de către cei care le conduc? Este de amintit faptul că elevi de liceu din România și alte țări au spart firewall-urile unor organizații de mare prestigiu ca N.A.S.A. ori N.A.T.O. Este de amintit că țări ca Marea Britanie sau Japonia au înregistrat pierderi de informații din bazele lor de date, uneori la dimensiuni uriașe.

Este de amintit că informațiile medicale ale unei țări au o uriașă importanță strategică și dezvăluie nenumărate puncte vulnerabile atât ale unor persoane importante cât și ale populației,

în general. Mai mult, datele medicale ale populației sunt de maxim interes pentru corporații farmaceutice și alte organizații medicale, pentru grupările ce se ocupă cu traficul de organe, traficul de droguri, traficul de medicamente etc. În fața unui asemenea bloc de interese este evident că potențialul real de securizare al D.E.S este practic nul. Simplul fapt că D.E.S. enumără de la punctul 1.1 (Descrierea generală a sistemului) nu mai puțin de 5 (cinci) categorii de persoane care pot accesa sistemul (medici, pacienți, C.N.A.S., „instituții medicale” și Ministerul Sănătății) arată că breșele prin care informațiile medicale să se scurgă spre terți, au fost deja create. Lăsând la o parte problemele generale de corupție și securitate ale României, observăm ușor că o organizație interesată poate oricând folosi ca paravan statutul de „instituție medicală” spre a ajunge în posesia dosarelor electronice. Este evident că aceste informații publice sunt binecunoscute specialiștilor, ceea ce înseamnă că autoritățile au expus conștient fără unei vulnerabilități fără precedent.

Față de care protestăm prin respingerea cardurilor de sănătate și prin memoriul de față!

5. Respingerea de către noi a cardului de sănătate este de asemenea un protest față de corupția arogantă și nemărginită a clasei politice, corupție care produce înrobirea totală a celorlalte clase sociale și distrugerea tuturor libertăților și valorilor naționale și cetățenești. Din acest punct de vedere este mai mult decât evidentă inutilitatea cardului de sănătate pentru un sistem onest! Datele medicale din acest card nu pot fi accesate în caz de urgență, deoarece într-un asemenea caz, posesorul nu mai poate spune parola cardului. Dacă medicii pot trece totuși de parolă, cardul devine o primejdie directă pentru purtător, putând fi ușor accesat de oricine are puține cunoștințe tehnice. Mai mult, câtă vreme există D.E.S. ca sistem centralizat de date medicale ce poate fi accesat de către orice medic pe baza CNP-ului sau codului de asigurat, cardul de sănătate devine perfect inutil, medicul putând oricând obține prin internet – prin cablu sau wireless – informații mult mai bogate și mult mai complete decât cele câteva care pot fi înscrise pe card. Cardul este astfel un obiect cu totul inutil cetățeanului! Cardul este de fapt o fraudă, având două scopuri posibile, eventual simultan: (a) obținerea unor profituri necinstite de la bugetul de stat de către politicienii și funcționarii care implementează sistemul și de firma/firmele producătoare (și de întreținere) și (b) vulnerabilizarea cetățenilor față de sistemul de supraveghere (prin obișnuirea lui cu actele și controalele electronice).

6. Respingem cardul de sănătate deoarece introducerea lui reprezintă o fariseică batjocorire a libertăților cetățenești. În documentele D.E.S. revine de mai multe ori afirmația „acord”. Acord pentru activarea cardului, acord pentru organizarea dosarului, acord pentru date suplimentare înscrise pe card... S-ar părea că totul se face cu acordul cetățeanului, dar apoi se spune că în lipsa cardului de sănătate „nu puteți primi servicii medicale plătite de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, cu excepția urgențelor medico-chirurgicale!”.

Această ultimă afirmație constituie un șantaj, având ca miză chiar sănătatea și viața asiguratului care, chiar dacă plătește asigurările de sănătate nu poate beneficia de ele decât prin acceptarea cardului de sănătate... cu acordul său exprimat în scris! Se merge chiar până la a-l sili pe asigurat să declare că „a fost informat corect, complet și accesibil ca limbaj privitor la diagnosticele, datele medicale care doresc a fi înscrise pe cipul cardului”. Desigur, fără a avea nicio alternativă la această declarație! Asemănarea cu sistemele nazist sau comunist este profundă, izbitoare și revoltătoare! Și acolo cetățeanul trebuia să își „declare liber” adeziunea la sistem și admirația față de Hitler, Stalin, Pol Pot etc., în caz contrar fiind, de asemenea, supus unor consecințe directe care îi afectau sănătatea și viața.

7. Este de observat că imensa majoritate a avantajelor D.E.S., așa cum sunt descrise ele în „Dosarul Electronic de Sănătate – informații generale” – sunt false, contradictorii și exprimate într-un limbaj strict publicitar, lipsit de substanță și coerență. Pretenția de „limitare a accesului la datele medicale” este strict publicitară, câtă vreme numărul căilor de acces este extrem de mare, după cum se vede chiar din posibilitățile de accesare exprimate în paragraful „...accesul îmbunătățit la servicii, într-un mod securizat”. Oricine a lucrat într-o instituție știe cât de securizat este un calculator sau un program la care trebuie să apeleze frecvent mulți operatori. În acest caz, foarte mulți operatori. Inclusiv sub forma de „colaborare și consultare a datelor clinice în timp real”, adică printr-o conexiune activă la internet cu securitate reală zero (singurele baze de date relativ sigure sunt cele la care nu se poate ajunge online).

Alt exemplu de falsitate și exprimare strict publicitară – spre a nu o numi înșelătorie – este „avantajul” exprimat prin „reducerea numărului de reexaminări, ale unui pacient, care nu sunt necesare”. Este evident că starea unui pacient se poate schimba foarte rapid și orice medic responsabil va efectua reexaminări la fiecare revedere a pacientului și chiar în condițiile în care acesta a fost recent examinat de alt medic. Afirmatia este goală de sens și, din punct de vedere medical, îndeamnă la o superficialitate a tratării pacienților ce pune în primejdie viața acestora. Sunt doar câteva exemple din multele care arată că D.E.S. este un proiect implementat exclusiv din interese incorecte.

Drept pentru care protestăm împotriva lui și îl respingem.

8. Un punct extrem de grav îl constituie ușurința cu care se pot modifica unele date din D.E.S., inclusiv acordul pentru donarea de organe. Deși se pretinde că asemenea modificări trebuie făcute cu acordul scris al asiguratului, în realitate nu există mijloc de verificare a existenței acordului scris! Altfel spus, dacă cineva modifică dosarul, orice medic sau instituție care îl accesează are obligația legală să se conformeze dosarului electronic, fără a putea verifica autentificările scrise. Există aici o dilemă a autorităților peste care nu se poate trece: ori se dă un nivel ridicat de prioritate documentelor scrise și atunci dosarul electronic devine inutil, ori se dă prioritate dosarului electronic și modificările incorecte devin atotputernice!

În forma de față orice hacker poate bifa opțiunea „Pacientul este de acord cu donarea” și persoana devine client pentru traficul de organe. Persoana putând fi copilul oricărui cetățean, fratele, sora, ruda sau prietenul oricărui dintre noi. Zilnic dispar copii fără urmă, nemaifiind găsiți vreodată. Zilnic sunt jafuri pentru valori de câțiva dolari. Ori, în funcție de grupa sanguină și alte caracteristici valoarea organelor interne ale unui copil sau adult – de la inimă sau rinichi la măduvă sau sânge – poate trece pe piața neagră a traficului de organe și peste suma de 500.000 de dolari. Angajarea unui hacker, găsirea și, dacă e nevoie, modificarea unui dosar, și răpirea unei persoane se amortizează rapid cu sume mult mai mici. Prin urmare, în loc să protejeze asiguratul și să îi dea șanse mai bune de sănătate și de viață, D.E.S. îl expune pe asigurat, transformându-l în țintă.

Fapt pentru care protestăm față de acest sistem și îl respingem.

9. Precizăm în final că am trecut peste multe alte aspecte negative ale D.E.S., cardului de sănătate și documentelor însoțitoare, ale felului în care acestea au fost realizate și impuse cetățenilor români. Și încheiem prin a vă reaminti poziția duhovnicului nostru, de veșnic amintire, Părintele Justin Pârvu:

Părintele Justin Pârvu, erou al rezistenței împotriva sistemului totalitarist bolșevic, a văzut zorii unui alt sistem totalitarist, manifestat în primul rând prin eforturile uriașe de îndosariere electronică și supraveghere electronică a cetățeanului. Având experiența unui sistem totalitarist și înțelegând viclenia „pașilor mărunți” prin care asemenea sisteme s-au instalat în multe țări de-a lungul istoriei, părintele Justin Pârvu s-a ridicat la luptă și împotriva noului sistem. El a izbutit să obțină recunoașterea oficială de facto a dreptului cetățenilor la alternative față de actele electronice.

Noi, ducând mai departe aceeași luptă pentru libertatea omului, libertate pentru care Domnul nostru Iisus Hristos și nenumărați ucenici ai Lui s-au jertfit, cerem aici o alternativă la dosarul electronic de sănătate și așa-numitul card de sănătate. În cazul în care statul declară că nu poate asigura o astfel de alternativă cerem să se dea cetățenilor libertatea elementară de a-și îndrepta taxele medicale către instituțiile particulare care pot asigura alternative convenabile pentru ei.

Obștea Mănăstirii Paltin – Petru Vodă, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”

Sursa:<http://www.paltin-petruvoda.ro/memoriu-catre-casa-nationala-de-asigurari-de-sanatate-c-n-a-s/>

Statul trebuie să respecte opțiunea cetățenilor care refuză actele biometrice

Mihai-Silviu CHIRILĂ

Intrarea în vigoare, la 1 aprilie 2014, a Legii nr. 235/2013, care aprobă OUG nr. 82/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind evidența persoanelor, actele de identitate ale cetățenilor români, precum și actele de rezidență ale cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European rezidenți în România, este privită de unii cetățeni români (cel puțin 1.000.000, care au dat semnături pentru un referendum pe tema introducerii pașapoartelor biometrice în anul 2009) și de un segment consistent al societății civile (46 de asociații creștine și de apărare a libertăților cetățenești, care au adresat un memoriu comun Parlamentului României în anul 2013) cu retinerea și îngrijorare, din cauza elaborării cardurilor electronice de identitate și a comasării cardurilor de identitate, simple și electronice, cu cardurile de sănătate.

Refuzul acestor documente, percepute ca un atac la adresa libertății persoanei și o încălcare a dreptului la viață privată, este legitimat de exercitarea dreptului cuprins la art. 23 (1) din Constituția României, care spune că “libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile”, și a celui ce rezultă din art. 26 (1) din Constituție, în care se spune că “autoritățile publice ocrotesc viața intimă, familială și privată”. La acestea se mai adaugă și art. 29 (1) din Constituție: “Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie contrară convingerilor sale”, în cazul de față fiind vorba despre opinia (în lipsa unor garanții irefutabile și considerând toate demonstrațiile contrare rămâne doar o opinie) că actele de identitate biometrice sunt total inofensive și nu prezintă niciun risc.

Motivația refuzului este percepția că adoptarea acestui sistem de îndosariere biometrică oferă statului o putere uriașă asupra fiecărei persoane posesoare de acte electronice, după cum rezultă din cele spuse, în 2004, de către raportorul Parlamentului European, eurodeputatul liberal danez Ole Sorenson, care compara implementarea documentelor biometrice, cu scopul de a combate contrafacerea lor și a le face mai sigure, cu o încercare de “a sparge o nucă cu un baros”.

Cu aceeași ocazie, eurodeputatul liberal englez Graham Watson avertiza “că echilibrul în problema biometriei înseamnă să ne asigurăm că nu dobândim un pic de siguranță, pentru care să aflăm mai târziu că am plătit cu o cantitate inacceptabilă de libertate”[1]. În plus, într-un raport al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei din 2011, numit sugestiv Necesitatea considerării la nivel global a implicațiilor biometriei asupra drepturilor omului, întocmit de Holger Haibach și devenit Rezoluția 1797/2011 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, se arată că “dezvoltarea rapidă a tehnicilor biometrice produce riscuri la adresa unor drepturi ale omului: dreptul la respectarea vieții private, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, dreptul la liberă circulație și interzicerea discriminării, drepturi consemnate în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (ETS nr. 5)”[2] (s.n.).

Raportul scoate în evidență faptul că dezvoltarea rapidă a acestei tehnologii și dorința unor state de a o pune în practică ar putea să nu țină pasul cu cadrul legal prin care statele membre să fie capabile să “mențină un echilibru real între nevoia de securitate și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale”. Mai mult, raportul recunoaște că “la nivel european cadrul legal existent este vag și nu există o definiție acceptată a datelor biometrice”. La capitolul

recomandări, la punctul 4.3.2 se spune: “să se garanteze indivizilor care nu pot sau nu doresc să ofere date biometrice metode alternative de identificare și verificare, acolo unde astfel de date ar putea include, în mod necesar, fișa medicală personală sau informații legate de sănătate”, iar la punctul 4.3.5 Rezoluția spune: “să asigure o transparență sporită, ca o condiție prealabilă a unui consimțământ explicit din partea persoanei de a oferi date biometrice și, acolo unde este cazul, facilitarea retragerii aceluși consimțământ” (s.n.). În momentul în care Holger Haibach prezenta acest raport, România avea pașapoarte biometrice deja de doi ani și ne este greu să credem că dintre toate statele membre ale Uniunii Europene țara noastră ar avea o legislație specifică foarte limpede. Cât despre dezbaterile publice, despre deplina transparență, despre oferirea posibilității unui consimțământ explicit...

La rândul său, cardul de sănătate a fost îndelung contestat în acești ani chiar de către unii lideri ai sistemului de sănătate și de către lideri de opinie ai asociațiilor creștine și/sau care apără drepturile omului, din pricina riscului major pe care accesul, prin intermediul acestuia, la multe date cu caracter personal îl prezintă la adresa vieții intime a cetățeanului și a protejării datelor sale personale. Comasarea sa cu cardul de identitate a creat temerea că, deși există un tip de act de identitate care se numește card de identitate simplu, prin dotarea sa cu un mediu de stocare pentru cardul de sănătate, acesta va îndeplini în linii mari multe dintre funcțiile cardului electronic propriu-zis, anulând astfel de facto opțiunea reală a celor care doresc documente de identitate complet lipsite de orice element electronic și biometric. Cu toate acestea, prin art. 17, alin. 1 din OUG 82/2012, modificată, actualizată și intrată în vigoare la 22 iulie 2013 s-a decis: “cartea de identitate conține... date aferente cardului național de asigurări sociale de sănătate, stabilite la art. 331 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, înscrise în mediu de stocare”. Conform art. 17 (1.1), “...mediul de stocare prevăzut la alin. (1), care asigură funcționalitatea cărții de identitate ca și card național de asigurări sociale de sănătate...”.

Refuzul legitimat al unor cetățeni români de a intra în posesia actelor de identitate simple sau biometrice care au în componența lor și cipul cardului de sănătate poate genera o situație de neconstituționalitate a actelor normative care impun aceste documente[3], având în vedere că, în conformitate cu Legea nr. 21/1991, art. 22, actul de identitate face dovada cetățeniei, iar OUG nr. 82/2012, art. 13, spune clar: “actul de identitate face dovada identității, a cetățeniei române, a adresei de domiciliu și, după caz, a adresei de rezidență”. În condițiile în care un cetățean român refuză actul de identitate, fie că e vorba de cel electronic biometric, fie că e vorba de cel simplu cu card de sănătate inclus, atunci el nu mai poate face dovada identității și cetățeniei sale, pierzându-și, de plano și de facto, cetățenia, situație care intră în conflict cu articolul 5, alin. 2 al Constituției, în care se spune: “cetățenia nu poate fi retrasă celui ce a dobândit-o prin naștere”. Eliberarea documentelor de identitate la care cetățeanul nu are acces din motive ce țin de convingerile sale intime echivalează, prin consecințele sale, cu o retragere a cetățeniei, întrucât cel ce refuză actul de identitate, pentru a-și apăra libertatea și conștiința, nu mai poate beneficia de niciun drept pe care cetățenia i-l oferă, în condițiile în care acest refuz devine permanent.

Incapacitatea de a face dovada identității, a domiciliului și a cetățeniei îl poate duce pe cetățean la situația de a pierde toate drepturile sale garantate de Constituție. Se pot pierde astfel: accesul la justiție, garantat de art. 21 (1) și mai ales (2), unde se spune că “nicio lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept”; dreptul la vot (art. 36), dreptul de a alege și a fi ales (art. 37),

dreptul la asociere (art. 40), dreptul la muncă (art. 41), dreptul la proprietate (art. 44), dreptul la moștenire (art. 46), dreptul de a întemeia o familie (art. 48), dreptul la protecție al persoanei cu handicap (art. 50), dreptul de petiționare (art. 51). La acestea mai trebuie adăugat faptul că incapacitatea de a prezenta un document de identitate, atunci când organul de control abilitat îl pretinde, poate avea ca efect sancțiune contravențională, potrivit legii, după cum aceeași pedeapsă se poate primi și pentru refuzul în sine de a se prezenta la serviciul de evidență a populației, după expirarea actualelor acte, pentru a primi noile acte.

Modul de prelevare și stocare a datelor biometrice îl transformă pe cetățean într-un prezumtiv infractor, lucru ce contravine articolului 23 (11) din Constituția României, care definește prezumția de nevinovăție astfel: “Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”. Încălcarea prezumției de nevinovăție a fost constatată și de către Rezoluția 1797/2011 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, despre care am vorbit mai sus.

Încălcarea dreptului la viață privată și a dreptului de protecție a datelor este admisă și prin Hotărârea în cauza C-291/12 a Curții de Justiție a Uniunii Europene, din 17 octombrie 2013, care recunoaște că “prelevarea amprentelor digitale și stocarea lor în pașaport constituie o atingere adusă dreptului la respectarea vieții private și dreptului la protecția datelor cu caracter personal”. CJUE justifică această atingere prin “obiectivul de a asigura protecția pașapoartelor împotriva utilizării lor frauduloase”. Respectarea vieții private este garantată de către Constituția României în art. 26. În conformitate cu art. 53 din Constituția României, exercițiul unor drepturi constituționale poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune; în plus, restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a generat-o. Nicăieri în acest articol nu este prevăzut, printre motivele de restrângere a drepturilor cetățenești, “obiectivul protecției pașapoartelor contra utilizării frauduloase” sau “obiectivul general constând în prevenirea intrării ilegale a persoanelor pe teritoriul Uniunii Europene”. Mai mult decât atât, dreptul la protecția datelor cu caracter personal nici nu este prevăzut în Constituția în vigoare, existând doar în proiectul de revizuire a Constituției, unde la articolul 26 s-a propus spre a fi introdus un alineat care să spună: “Statul garantează dreptul cetățenilor la protecția datelor cu caracter personal”, ceea ce înseamnă că actele biometrice puse în circulație în România încă din 2009 nu au nici o bază constituțională pentru protejarea datelor din ele[4], ca să nu mai spunem că experiența altor state arată că protejarea desăvârșită a datelor este mai mult un deziderat juridic, în cazul documentelor biometrice, decât o realitate.

Un aspect foarte important al problemei îl constituie descrierea de către OUG nr. 82/2012 a actelor de identitate ca documente de călătorie, pe care Guvernul o folosește ca temeii din legislația europeană pentru aplicarea acestei legi. Declararea cărții de identitate ca document de călătorie a fost făcută de către art. 6.1 (1) al Legii nr. 248/2005, care spune: ”Pentru scopurile prezentei legi, cartea de identitate valabilă constituie document de călătorie pe baza căruia cetățenii români pot călători în statele membre ale Uniunii Europene”. Această precizare vine după ce în art. 6 (1) al aceleiași legi sunt enumerate tipurile de documente de călătorie pe baza cărora cetățenii români pot călători în străinătate: pașaportul diplomatic, pașaportul de serviciu, pașaportul simplu și titlul de călătorie (OUG 207/2008, pe aceeași temă, adaugă și pașaportul simplu temporar), iar la art. 6 (3) se spune: “cetățenii români pot călători în străinătate și în baza altor documente stabilite prin acordurile

internaționale la care România sau, după caz, Guvernul României este parte” (articolul este abrogat prin Legea nr. 175/2013, după ce aceasta modifică art. 6 (1) al Legii nr. 248/2005, completând și încheind lista documentelor de călătorie existente în uz în România cu pașaportul diplomatic electronic, pașaportul de serviciu electronic și pașaportul simplu electronic). Articolul 7 al legii vorbește despre includerea în documentele de călătorie a unui mediu de stocare electronică a datelor biometrice ale persoanei, însă articolul 7 (2), referitor la forma, conținutul și data punerii în vigoare a noilor documente de călătorie, face precizarea esențială că este vorba despre forma și conținutul documentelor de călătorie prevăzute la art. 6 (1). Nu este inclus și actul de identitate de la 6.1 (1), așa cum nu este inclus nici în articolele următoare, unde sunt descrise pe larg documentele de călătorie de la 6 (1).

Deși este considerat, pentru scopurile legii liberei circulații a persoanelor, document de călătorie, actul de identitate nu este listat în rândul documentelor de călătorie propriu-zise, asupra cărora ar acționa necesitatea dotării lor cu spații de stocare electronice. Acest lucru este în consonanță cu Articolul I (3) al Regulamentului CE 2252/2004, care stipulează: “Prezentul regulament se aplică pașapoartelor și documentelor de călătorie emise de statele membre. Nu se aplică cărților de identitate emise de statele membre resortisanților lor sau pașapoartelor și documentelor de călătorie temporare cu o valabilitate de 12 luni sau mai puțin” (s.n.), prevedere menținută în această formă și de către Regulamentul CE 444/2009, care modifică Regulamentul din 2004. Prin urmare, cărțile de identitate emise de către statele membre resortisanților lor nu trebuie să aibă elemente biometrice pentru a se putea circula cu ele în spațiul comunitar. De ce ar fi făcut Uniunea Europeană această distincție, știind că, la data emiterii Regulamentului, Directiva CE 38/2004 permitea de mai bine de jumătate de an accesul în spațiul european în baza cărții de identitate? Cu atât mai mult cu cât rezoluția a folosit termenul “resortisant”, al cărui sens e de “cetățean aparținând unui stat, aflat pe teritoriul altui stat” (DEX; s.n.). De ce nu a inclus CE în acest document cartea de identitate direct în rândul documentelor de călătorie, dacă trebuia să devină electronică la un moment dat? Iar dacă ar exista un text de lege european ulterior, care să facă această definiție a cardului de identitate ca document de călătorie, nu ar fi contrazis de prevederea Regulamentului 2252/2004?

Dacă motivul introducerii cardurilor de identitate biometrice nu este legat neapărat de vreo impunere clară din partea UE cu privire la libera circulație a persoanei în spațiul comunitar, ne rămâne să considerăm că Guvernul României emite documente biometrice de identitate dintr-unul sau din toate celelalte motive pe care ni le propune în preambulul OUG nr. 82/2012:

- producerea unor acte de identitate sigure;
- necesitatea sporirii gradului de siguranță al actului de identitate, relevantă inclusiv prin mass-media (?) (s.n.)
- alinierea la inițiativele europene în materia evidențelor persoanei și e-serviciilor;
- evaluarea activității MAI... care prevede implementarea proiectului cărții electronice de identitate;
- prevederile Directivei CE 3770/2009 de modificare a specificațiilor tehnice pentru modelul uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (nu are nicio legătura cu cardurile de identitate ale propriilor resortisanți);
- faptul că neimplementarea acestor măsuri... ar avea urmări negative asupra utilizării eficiente a resurselor umane și financiare din sistemul de evidență a populației (se încalcă

drepturile fundamentale ale cetățenilor pentru asemenea motivație!!!!?????)

Nici unul dintre aceste motive enumerate de către OUG nr. 82/2012 nu se fundamentează pe un text de lege european care să spună clar că statul român este obligat să introducă acte de identitate biometrice până la un anumit termen.

Ținând cont de toate aspectele precizate mai sus, se cuvine ca autoritățile de resort ale statului:

1. Să ia notă de faptul că generalizarea actelor electronice biometrice poate leza atât drepturile și libertățile cetățenești ale celor care le acceptă, întrucât tehnologiile folosite s-au dovedit a fi nesigure și există și riscul ca aceste persoane să fie supuse unor abuzuri, enunțate mai sus, cât și pe ale celor care le resping, deoarece prin refuzul acestor acte, unii cetățeni români sunt privați de dreptul la liberă circulație, de dreptul câștigat prin concurs de a șofa, de drepturile ce decurg din cetățenia română și altele.

2. Să analizeze cu maximum de seriozitate interpretarea pe care cele 46 de asociații creștine au dat-o, în 2013, Regulamentului CE 2252/2004, în sensul că nu există nicio obligație de a aplica prevederile acestui Regulament la cărțile de identitate eliberate de statele membre resortisanților lor, întărită de statutul de document de călătorie oferit cumva conjunctural actului de identitate de către Legea nr. 248/2005, iar în cazul în care această interpretare este corectă, să procedeze urgent la anularea completă a prevederilor Legii nr. 235/2013 cu privire la cărțile de identitate și să continue să elibereze documente de identitate exact ca cele de dinainte de 1 aprilie 2014.

3. Să explice ce a motivat precizarea din capitolul III, art. 12 (3) al OUG nr. 97/2005: “de la 1 ianuarie 2011 (sic!), prin act de identitate se înțelege și cartea electronică de identitate” (s.n.), dacă Uniunea Europeană nu impune cărților de identitate nici un fel de element electronic de stocare?

4. În cazul în care prevederea Regulamentului 2252/2004 este contrazisă de altă prevedere europeană, care consideră actele de identitate documente de călătorie și impune dotarea acestora cu elemente biometrice, sau există un text european de lege care să impună României clar acest lucru, din motivele enunțate în preambulul OUG nr. 82/2012: “alinieră la inițiativele europene...”, “preocupările de interconectare...”, “crearea premiselor...”, “concordanța cu programul STORK care își propune...”, să se consulte cu partenerii europeni, pe care să-i și informeze că în România există o opoziție puternică față de actele biometrice de orice tip și că o parte a populației românești nu este de acord cu participarea la inițiativele europene de creare a unui sistem european biometric de evidență a populației.

5. În cazul în care se va demonstra clar că instituțiile europene impun prezența elementor electronice pe cardurile de identitate ale celor ce doresc să călătorească în spațiul comunitar, să ofere carduri electronice de identitate numai celor care le cer, pentru a nu le leza dreptul la liberă circulație și la muncă, și să modifice legislația în așa fel încât cartea de identitate simplă să fie identică cu cele eliberate până în 30 martie 2014, fără mediul de stocare pentru cardul de sănătate.

6. Să modifice art. 17 (2) din OUG nr. 82/2012, în așa fel încât între datele cu caracter personal să fie înscris și în cardul de identitate obișnuit prenumele părinților titularului, așa cum este prevăzut pentru cărțile de identitate electronice, pentru a evita încălcări ale drepturilor titularilor, cum ar fi dreptul de proprietate, dreptul la moștenire etc. Această obligație a instituțiilor publice este prevăzută și în Noul Cod Civil, la art. 98, unde se menționează expres, printre atributele de identificare, “starea civilă este dreptul persoanei de a se individualiza în familie și societate”. Înțelegem dorința autorităților române de a ține pasul cu cele mai noi trenduri europene în materie de teorii ale genului, dar nu putem fi de acord cu discriminarea unei întregi populații din acest motiv, mai ales în condițiile în care cei ce primesc carduri biometrice au dreptul de a avea prenumele părinților înscrise.

7. Să ofere garanții că prevederile OUG nr. 82/2012 cu privire la posibilitatea de opțiune pentru tipul de document de identitate rămâne permanentă și nu e doar o fază tranzitorie. Faptul că la ora actuală Guvernul a fost de acord cu trei variante de act de identitate, înseamnă: a) fie că Uniunea Europeană nu a impus astfel de tehnologii actelor de identitate, iar actele de identitate simple, fără card de sănătate, sunt perfect valabile, celelalte fiind adoptate dintr-un exces de, să-i zicem, zel al autorităților române; b) fie că autoritățile române și-au dat seama de potențialul de neconstituționalitate al unei astfel de decizii și nu sunt pregătite să își asume desființarea actului normativ cu prima ocazie, când un cetățean ar invoca în tribunal o excepție de neconstituționalitate din motivele invocate mai sus (înțelegem că deja există în țară cel puțin un proces în contencios administrativ pe această temă); c) fie că autoritățile române au oferit o perioadă de tranziție, urmând ca la o dată ulterioară să uniformizeze legislația în sensul impunerii generale a cardului electronic. Altminteri, ce rost ar avea toată tehnologia aceasta superperformantă, dacă ar exista cetățeni care ar fi în afara rețelei și nu ar putea fi luați în evidență de către sistem cu aceste mijloace? *Quartum non datur.*

8. Să informeze populația că țări europene precum Danemarca, Marea Britanie sau Irlanda au negociat cu Uniunea Europeană condițiile în care aderă la aceasta și au impus condiții legate de aplicarea regulamentelor referitoare la libera circulație a persoanei. Iată trei exemple aflate în preambulul Regulamentului CE 2252/2004: punctul 10 spune: „În conformitate cu articolul 1 și articolul 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu este legată de acesta și acesta nu i se aplică.

Având în vedere că prezentul regulament se bazează pe acquis-ul Schengen în temeiul dispozițiilor din titlul IV din partea a treia din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca, în conformitate cu articolul 5 din protocolul menționat, hotărăște, în termen de șase luni de la adoptarea prezentului regulament de către Consiliu, dacă îl transpune sau nu în legislația sa națională”; punctul 11: “Prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen. În consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu este legat de acesta și acesta nu i se aplică”; punctul 12: “Prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a

Consiliului din 28 februarie 2002 privind cererea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen. În consecință, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu este legată de acesta și acesta nu i se aplică”.

9. Să explice populației României cum au reușit țările mai sus menționate să obțină astfel de exceptări de la aplicarea Regulamentului CE 2252/2004 și de ce România nu a negociat aceste lucruri la momentul aderării, mai ales că exista deja precedentul grecesc, care indica modul în care o populație ortodoxă ar putea reacționa la astfel de prevederi.

10. Să explice populației de ce țări care nu aplică întrutotul acquis-ul Schengen sunt membre ale spațiului Schengen, iar România, care aplică aceste prevederi, chiar cu riscul de a încălca drepturile unei părți a populației, nu este.

11. Să identifice modalități, împreună cu partenerii europeni, pentru a obține, dacă mai permit angajamentele deja luate de România, derogări de la legislația comunitară în domeniu, de genul celor obținute de statele mai sus menționate, aducând ca argumente în favoarea deciziei faptul că implementarea acestor măsuri riscă să priveze unii cetățeni români de drepturile lor fundamentale, garantate de Constituția României, deoarece unii cetățeni vor refuza cu îndârjire să le primească, iar la nivelul societății există o opoziție masivă, chiar și din partea unor persoane care, din diverse motive, cele mai multe de ordin material, au acceptat aceste acte, supunându-se astfel unui abuz de conștiință.

12. Să ia notă de faptul că există țări precum Marea Britanie, Finlanda sau Suedia, ultimele două, membre ale spațiului Schengen, iar prima, colaboratoare pe anumite domenii cu țările din acest spațiu, în care introducerea cărților electronice de identitate a fost abandonată sau urmează a fi abandonată din pricina slabei cereri din partea populației, a nesiguranței tehnologiei și a costurilor ridicate ale operării unei astfel de tehnologii.

Statul român are obligația de a respecta drepturilor tuturor cetățenilor români, de a-i informa corect pe cei ce primesc actele electronice cu privire la posibilele riscuri la care se expun și de a găsi soluții cu caracter permanent, capabile să le asigure persoanelor care se opun primirii actelor biometrice electronice exercitarea drepturilor cetățenești. Trebuie să trateze cu seriozitate faptul că există un segment al populației care se opune atât oricărei forme de comasare a documentelor de identitate cu cardurile bancare, cu cardurile de sănătate sau cu alte tipuri de acte electronice, cât și deja propusei retrageri, în viitor, a banilor lichizi de pe piață și înlocuirea lor doar cu monedă virtuală. Este necesar să militeze, în condițiile în care îi permit angajamentele semnate la nivel european în numele său, pe lângă instituțiile europene, pentru a obține derogări de la aplicarea unor astfel de regulamente, cu asigurarea respectării drepturilor tuturor cetățenilor români.

Modul în care a fost tratat, atât de autoritățile de resort, cât și de mediile de informare publică naționale, refuzul unor cetățeni români de a primi acte electronice este deplorabil. Libertatea de conștiință este un act pur subiectiv, cetățenii nu trebuie să dea explicații elaborate de ce se tem de actele biometrice, nici să aștepte ca aceste explicații să fie analizate, judecate și validate sau nu. Statul trebuie să ia la cunoștință că un act normativ pe care l-a emis lezează anumiți cetățeni și să ia măsuri în consecință, pentru ca drepturile acelor cetățeni să nu fie

prejudiciate. Nu contează nici măcar cât de mulți sau de puțini sunt. Un singur cetățean dacă este privat de exercitarea drepturilor sale printr-un act normativ, trebuie luate măsuri pentru a îndrepta situația. Cu atât mai mult cu cât e vorba, în acest caz, de foarte mulți cetățeni. Ridiculizarea, batjocorirea și tratarea în derizoriu a opțiunilor acestora ne arată că societatea românească este departe de a fi una cu adevărat democratică și că mai este mult de lucru până când ideea de libertate de conștiință va fi cu adevărat înțeleasă și respectată de către factorii de decizie din țara noastră.

Cetățenii care doresc să li se recunoască pe cale juridică dreptul de a nu li se impune acte de biometrice (cel puțin cele de identitate) au posibilitatea de a invoca în instanță excepții de neconstituționalitate, în cadrul acțiunilor intentate în baza Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, al cărei prim articol reia integral art. 52 (1) din Constituția României: “Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei”.

[1] <http://euobserver.com/justice/14661>.

[2] <http://assembly.coe.int/ASP/XRef/X2H-DW-XSL.asp?fileid=17968&lang=en>.

[3] Unul dintre argumentele de care se izbesc foarte mulți români în instanță, atunci când dau în judecată statul din pricina actelor biometrice, este acela că pașaportul sau permisul de conducere reprezintă un drept, nu și o obligație. Spre deosebire de acestea, posesia actului de identitate reprezintă și un drept, dar și o obligație.

[4] Protecția generală a datelor personale este prevăzută în Legea 677/2001, cu modificări ulterioare, dar nu există un cadru foarte precis cu privire la protecția lor atunci când sunt stocate pe medii electronice și conțin elemente biometrice.

Sursa: <http://www.juridice.ro/317462/statul-trebuie-sa-respecte-optiunea-cetatenilor-care-refuza-actele-biometrice.html>

MIȘCAREA PENTRU APĂRAREA ORTODOXIEI: MOTIVAȚIA RESPINGERII CARDURILOR DE SĂNĂTATE ȘI VIITOARELOR DOCUMENTE ELECTRONICE!

Radu Iacobaie (Mișcarea pentru Apărarea Ortodoxiei)

Mișcarea pentru Apărarea Ortodoxiei s-a exprimat public pentru următoarea modificare a Proiectului hotărârii de guvern care modifică Hotărârea Guvernului nr. 900/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la cardul național de asigurări sociale de sănătate din titlul IX “Cardul european și cardul național de asigurări sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății:

Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins: “Art.2. Utilizarea cardului național de asigurări sociale de sănătate de către asigurați și furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale se face începând cu 1 februarie 2015, dar în paralel cu sistemul actual (în care se prezintă la medicii de familie, medicii specialiști și la spital adeverința de salariat, respectiv adeverința de elev/student, cuponul de pensie, carnetul de somer, adeverința de șomaj pentru somerii neindemnizați, dovada plății la CAS pentru liberprofesioniști) ca formă alternativă la aceste carduri, în cazul celor care din motive de conștiință sau religioase nu le primesc.”

MOTIVELE PENTRU CARE RESPINGEM ÎN MOD HOTĂRĂT CARDURILE DE SĂNĂTATE ȘI DOCUMENTELE ELECTRONICE:

1 – MOTIVAȚIE JURIDICĂ. Din punct de vedere juridic, vorbim despre un abuz grav al statului față de cetățeni, întrucât cardurile de sănătate fiind acte biometrice încalcă flagrant dispozițiile Constituției României referitoare la o serie întregă de drepturi fundamentale ale omului, precum dreptul la viață, dreptul la viață privată, dreptul la egalitate în fața legii, dreptul la demnitate și dreptul la libertatea de conștiință (articolele 16, 21, 22, 23, 26, 29, 30, 34, 52 și 53 – nu ne permite spațiul să intrăm în detalii), și ca atare considerăm că această Hotărâre de Guvern este neconstituțională și poate fi atacată în timp util la Curtea Constituțională. În fond, Cardul Național Electronic de Sănătate constituie un drept (potrivit dreptului garantat la sănătate) și nu o obligație. Cetățenii care plătesc contribuțiile la asigurările de sănătate nu li se poate refuza dreptul de a primi servicii medicale pentru ca refuza cardul de sănătate. În caz contrar ar putea exista sute de mii de procese pe rol prin care se va solicita să nu mai existe obligativitatea plății asigurărilor la sănătate dacă tot nu se beneficiază de servicii medicale;

2 – MOTIVAȚIE PROCEDURALĂ. În privința procedurii de adoptare, nu este normal ca obligativitatea introducerii cardurilor de sănătate și sistemului electronic aferent (dosarul electronic de sănătate), constituind o problemă foarte importantă, să fie făcută printr-o simplă Hotărâre de Guvern. Un asemenea proiect normativ trebuia să fie dezbătut în public câteva luni de zile și apoi supus dezbaterii de către parlamentarii români, reprezentanții noștri la nivel central, potrivit legii, în plenul Camerei Deputaților și Senatului, iar nu adoptată printr-o simplă ședință de Guvern și apoi impusă ca obligatorie tuturor cetățenilor. Interese obscure din afara României fac ca demersul acesta să fie urgentat în perspectiva intrării noastre în spațiul

Shengen, unde există un întreg sistem securizat de urmărire electronică;

3 – MOTIVAȚIE RELIGIOASĂ. Sfinții Părinți ai Bisericii Ortodoxe mai apropiați vremurilor noastre, precum Părintii Paisie Aghioritul, Vasilie Novikov și Iustin Pârvu, s-au pronunțat categoric împotriva înregimentării și îndosarierii electronice, pentru că aceasta reprezintă lepădare de Hristos, un păcat împotriva Duhului Sfânt, considerându-se cădere din Harul primit la Sfântul Botez;

4 – MOTIVAȚIE DE ORDIN TEHNIC, LEGATĂ DE INSECURITATEA CARDURILOR DE SĂNĂTATE CU MICROCHIP. Sistemul informatic nu poate fi sigur atât timp cât nu s-a realizat un audit de securitate informatică extern (independent) și un studiu de impact ca să se vadă cum poate afecta dreptul la viața privată. Sistemul informatic este complet nesigur, motiv pentru care se poate lua exemplul altor țări civilizate de a renunța la acest proiect. În Anglia s-au pierdut datele a 93% din asigurații sistemului de sănătate! Iar în Germania s-a suspendat proiectul cardului de sănătate la 4 ani de la implementare tot din cauza lipsei de securitate a sistemului! Dosarul Electronic de Sănătate (DES) împreună cu cardul de sănătate, aduce grave prejudicii siguranței naționale și siguranței cetățeanului, neexistând sistem informatic infailibil nu se poate garanta confidențialitatea pacientului. În multe țări sistemul informatic național a avut probleme. Încă o dovadă că sistemul este nesigur este dată de blocarea recentă a serverelor Casei de Asigurări Sociale și de Sănătate. Încă înainte de a fi implementat sistemul exclusiv electronic și-a arătat limitele: o singură problemă tehnică reușește să blocheze întreg sistemul. Așadar este foarte periculos să fie puse informațiile medicale personale pe microcip, deoarece acesta și baza de date în care apare dosarul electronic de sănătate nu sunt protejate 100%. Orice instituție de stat sau privată, orice persoană răuvoitoare care are un cititor de cipuri compatibil poate afla tot despre fiecare dintre noi. Acest lucru violează grav drepturile cetățeanului (amintite la punctul 1) și ne poate aduce mari prejudicii.

VORBIM AICI ȘI DESPRE RESPINGEREA ÎN ALTE ȚĂRI A ACTELOR BIOMETRICE ȘI A MICROCHIPURILOR ÎN CARDURILE DE SĂNĂTATE. De exemplu, în Irlanda, Marea Britanie, Finlanda, Suedia actele biometrice au fost respinse. Iar în Olanda, Finlanda, Spania, Norvegia, cardurile de sănătate sunt fără microcipuri. Drept dovadă că sistemul e nesigur: în Marea Britanie, în sistemul centralizat al Național Health System, s-au pierdut datele a 93% din asigurați; iar în Franța fraudele se fac în continuare fără nici o opreliște, în cadrul unui sistem informatic de carduri;

5 – MOTIVAȚIE LEGATĂ DE UTILIZAREA FRAUDULOASĂ A DATELOR MEDICALE DE CĂTRE TERȚE PERSOANE! De pildă, amintim că datorită legii acordului prezumat, fiecare cetățean care nu a stipulat expres că nu dorește ca după moartea sa să devină donator de organe, devine fără voia sa un astfel de donator. Aceste carduri electronice de sănătate, nefiind foarte nesigure, există posibilitatea de a fi citite, modificate și copiate (clonate) cu ușurință de către terțe persoane neautorizate (hackeri, teroriști etc.) și astfel se poate fura identitatea unor persoane! Se pot săvârși ulterior infracțiuni în numele acelor persoane sau se pot fura organe transformând posesorul cardului într-o victimă sigură prin modificarea doar a unei singure bifări!!! De aceea, domnul profesor doctor Vasile Astărăstoae, președintele Colegiului Medicilor din România a declarat public într-un interviu filmat că „traficul de

organe este un pericol mult mai mare decât traficul de droguri”.

Insecuritatea datelor, coroborată cu posibilitatea falsificării refuzului de către traficanții de organe, care identifică anumite compatibilități pentru transplantul unor organe, poate conduce la o adevărată explozie a MAFIEI TRANSPLANTURILOR DE ORGANE! Mai ales ținând seama de sumele imense de bani obținute în mod ilegal prin derularea unor asemenea „afaceri” profund inumane... Mai mult, datele medicale ale populației sunt de maxim interes pentru corporații farmaceutice și alte organizații medicale, pentru grupările ce se ocupă cu traficul de organe sau comercializarea de medicamente etc. Se poate vorbi așadar într-un anume sens chiar de crime împotriva umanității, de un genocid uman „acoperit” de lege...;

6 – MOTIVAȚIE GENERALĂ LEGATĂ DE DISCRIMINAREA CELOR CARE REFUZĂ CARDUL ȘI NU AU O ALTERNATIVĂ LA ACESTA. Vorbim despre posibila discriminare în fața angajatorilor care au acces la datele medicale ale angajaților sau potențialilor angajați. Vorbim de asemenea despre taxele și impozitele legate de asigurările de sănătate. Din moment ce unii cetățeni le refuză și li se îngreșează astfel accesul la serviciile medicale și în perspectivă la cumpărarea medicamentelor, nu este corect, legal și constituțional să plătească în continuare contribuțiile la Casa de Asigurări Sociale și de Sănătate;

7 – MOTIVAȚIA DISCRIMINĂRII RELIGIOASE A ORTODOCȘILOR, LEGATĂ DE EXISTENȚA UNUI PLAN GLOBAL DE CONTROL AL TUTUROR CETĂȚENILOR. Se lucrează intens la crearea unei baze de date extinse la nivelul Uniunii Europene și mai târziu la nivel global. Vorbim despre controlul și urmărirea cu precădere a persoanelor care nu se supun directivelor elitei masonice. În acest caz putem spune cu certitudine că actualele carduri de sănătate pot constitui un mijloc eficace, atât de DISCRIMINARE a credincioșilor ortodocși practicanți care se opun ecumenismului și altor planuri masonice, dar mai ales de ELIMINARE a lor „discretă” prin diverse metode: agravarea bolilor de care suferă, provocarea unor boli incurabile (vedeți cazul senatorului Antonie Iorgovan) și în extremis chiar prin „asasinare medicală” în spital în cadrul unor operații banale, cum s-a produs de pildă și în cazul Patriarhului Teoctist. Spunem acestea pentru că nu ne este frică de masonerie! Respingem orice act electronic care poate leza ființa umană și este o piedică în calea mântuirii. Este vremea muceniceii, așa cum au mărturisit mulți sfinți din vremurile noastre;

8 – MOTIVAȚIA INUTILITĂȚII PRACTICE A CARDULUI. Calitatea de asigurat se poate dovedi de fapt foarte simplu, introducându-se CNP-ul în baza de date deja existentă, funcționând astfel ca o cheie de acces în sistem. Care mai este atunci rolul cardului? Problema este de fapt DOSARUL MEDICAL ELECTRONIC (acesta fiind important, fiind de urmărire a persoanei!). Toate cardurile electronice de sănătate au parola de bază 000 și cea personală formată din 4 litere sau cifre după activarea lor. În fapt constatăm că de fapt se îngreunează mult accesul la asistența medicală, întrucât datele medicale din acest card nu pot fi accesate în caz de urgență, deoarece într-un asemenea caz, posesorul aflat în stare de inconștiență mai mult sau mai puțin, nu mai poate spune parola cardului. Iar timpul poate costa viața... CINE RĂSPUNDE ATUNCI? Și ce se întâmplă dacă cetățenii în vârstă sau chiar mai tineri uită PIN-ul (parola) sau cardul este uzat, distrus, adică inutilizabil?;

9 – MOTIVAȚIE DE ORDIN ECONOMIC. Pentru funcționarea acestui sistem

electronic s-au alocat deja importante resurse, din fondurile europene. Dar trebuie să ținem seama de faptul că România contribuie anual cu un buget mult mai mare la bugetul UE decât absorbția acestor fonduri. Tipărirea și distribuirea cardurilor de sănătate a costat aproape 50 de milioane de euro. Medicii vor fi obligați să încheie și contracte cu furnizori de echipamente electronice pentru a asigura exploatarea în bune condiții a sistemului electronic. În plus, cetățeanul devine vulnerabil în fața firmelor de asigurare, care vor refuza să asigure persoane ale căror boli grave le cunosc din sistemul electronic sau vor mări prețurile asigurărilor;

10 – MOTIVAȚIE DE ORDIN SOCIAL. Acest card electronic de sănătate cu tehnologie RFID este un card de urmărire, pentru că el exercită un control strict asupra vieții private nu numai prin accesul la datele medicale și la alte date personale confidențiale. Dispozitivul electronic integrat în cardul electronic de sănătate conține informații nevolatile și este emițător și de unde radio care permit localizarea în spațiu a persoanei și, mai ales, localizarea acesteia în momentul în care accesează un serviciu medical decontat prin Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate. Noi nu suntem infractori, nu vrem să fim tratați ca o bandă de infractori, și nu dorim să deținem asupra noastră un dispozitiv emițător de unde radio care mai admite și interferențe care pot cauza operațiuni nedorite. Orice persoană trebuie să aibă libertatea de a decide dacă dorește sau nu să dețină asupra sa un astfel de dispozitiv de urmărire și control;

11– MOTIVAȚIE DE ORDIN MEDICAL. Măsurile de implementare a cardului electronic de sănătate reprezintă, în fapt, un atentat la viața, siguranța și libertatea cetățeanului, prin ținerea sub observație strictă a vieții private precum și atingerea vieții private prin diseminarea datelor de identificare, precum și a datelor de sănătate, evidența bolilor cronice, probleme de diagnostic, prognostic, tratament, investigații paraclinice efectuate etc;

12 – MOTIVAȚIA OBLIGATIVITĂȚII. Creștinii nu refuză tehnologia, însă nu doresc să li se impună cu forța de către autoritățile publice. Iar aceste carduri electronice de sănătate nu trebuie luate în necunoștință de cauză. „Tehnologia poate fi o binecuvântare sau un blestem, așa după cum un cuțit este un instrument de care ne putem folosi sau poate deveni armă” Telefonul mobil care conține de asemenea un cip este cu totul opțional, la fel și cardul bancar. Există destule cazuri când multe dintre carduri au fost puse în cutia poștală sau date pe la vecini fără semnătura beneficiarului!...

În 2009, în numai câteva luni, la apelul părintelui Iustin Pârvu de la mănăstirea Petru Vodă, 1 milion de români au semnat împotriva introducerii documentelor electronice personale de orice fel. În prezent, în toate județele țării s-a refuzat cardul de sănătate. Doar În județul Galați avem peste 45 000 de refuzuri. În plus au existat cetățeni care l-au luat și l-au distrus sau l-au returnat CNASS cu confirmare de primire, dar la care nu s-a primit niciun fel de confirmare deși a trecut un timp rezonabil...

Însuși Colegiul Medicilor din România a afirmat clar: *“cardul de sănătate constituie un experiment inacceptabil pe subiecți umani”*. Colegiul Medicilor mai consideră că *“o concentrare a datelor medicale personale într-un card la care nu există certitudinea unor mijloace de siguranță înalt performante, care să nu permită accesarea lor de către persoane neautorizate, poate duce la grave atingeri ale drepturilor pacienților”*.

Conform sursei: http://www.paginamedicala.ro/stiri-medicale/CMR_-_Cardul-de-sanatate—un-experiment-inacceptabil-pe-subiecti-umani__17563

ALTE CONSIDERAȚII

În încheiere, afirmăm că respingerea de către noi a cardului de sănătate este în primul rând un protest față de sistemul de supraveghere electronică generală din România! Acest sistem încalcă grav libertatea persoanei și drepturile cetățenești și este similar ideologic sistemelor de supraveghere a statelor totalitare.

Având în vedere toate aceste argumente procedurale și etice, considerăm că lipsa dreptului la opțiune afectează grav drepturile și libertățile cetățenești prevăzute în Constituție.

PRIN URMARE, NU PUTEM FI OBLIGAȚI SĂ LUĂM ACESTE CARDURI ELECTRONICE DE SĂNĂTATE ȘI ÎN GENERAL ACTELE BIOMETRICE! AȘA CUM NICI NU PUTEM SĂ NE LIPSIM DE LIBERTATE DE BUNĂ VOIE. IAR DRAGOSTE CU SILA NU SE POATE!

Alte motive importante pentru a refuza cardurile electronice de sănătate și actele biometrice în general, puteți găsi pe site-ul doarortodox.ro, articolul: **CARDUL DE SĂNĂTATE / CARDURILE CU CIP-URI RFID – argumente pentru a le refuza.**

ȘTIAȚI CĂ... „*Aceste documente, sunt foarte nesigure existând posibilitatea de a fi citite modificate și copiate (clonate) cu ușurință de către persoane neautorizate (hackeri, teroriști etc.) care pot fura identitatea unei persoane și pot săvârși infracțiuni în numele acelei persoane care ulterior va suferi rigorile legii pentru fapte pe care nu le-a săvârșit?*

Documentele electronice sunt sensibile la anumite tipuri de radiații și câmpuri electromagnetice, informația digitală stocată în ele putând fi deteriorată sau ștearsă și astfel posesorul documentului să poată fi pus în imposibilitatea de a se legitima sau de a beneficia de servicii medicale în situații critice?

Cetățeanul devine vulnerabil în fața firmelor de asigurare (care vor refuza să asigure persoane ale căror boli grave le cunosc din sistemul electronic sau vor mări prețurile asigurărilor), angajatorilor (care vor putea discrimina unele persoane în funcție de datele lor medicale), și mai ales a propriului stat în cazul în care regimuri nedemocratice ar putea ajunge la putere?

Prin intermediul acestor informații, plus informațiile colectate prin intermediul cardurilor bancare, plus înregistrarea tuturor convorbirilor telefonice și a email-urilor, etc., prin prelucrarea și corelarea datelor cu ajutorul unor programe informatice specializate se poate determina unde se află, ce face și chiar cum gândește fiecare cetățean?”...

Aflați mai multe accesând link-urile:

<http://asociatilibertatearomanilor.ro/prof-dr-vasile-astarastoe-cardul-de-sanatate-cu-cip-este-un-abuz-din-partea-statului-si-comporta-riscuri-pe-toate-planurile/>

<http://www.atitudini.com/2015/01/cine-va-avea-acces-la-informatiile-din-dosarul-electronic-de-sanatate/>

<http://doarortodox.ro/2014/09/20/cardul-de-sanatate-cardurile-cu-cip-uri-rfid->

[argumente-pentru-a-le-refuza/](#)

<http://www.apologeticum.ro/2014/10/motivele-pentru-care-avem-dreptul-de-a-refuza-cardul-de-sanatate/>

MODEL DE PROPUNERE DIN PARTEA MIȘCĂRII PENTRU APĂRAREA ORTODOXIEI

CĂTRE MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI SOCIALE ȘI DE SĂNĂTATE

Subsemnatul, domiciliat în, în calitate de cetățean al României și/sau asigurat la CNASS, solicit prin prezenta propunere adresată Ministerului Sănătății, ca alternativă la cardul electronic de sănătate, respectiv ADEVERINȚA DE ASIGURAT eliberată de CASS la nivel județean, și prevăzută în HG 900/2012, modificată și completată recent în ianuarie 2015, să fie inclusă și în Ordonanța pentru modificarea și completarea legii nr. 95 din 2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Dacă se mai poate încă, consider mult mai corect, ca alternativă să fie MENȚINEREA ÎN PARALEL A SISTEMULUI ACTUAL (adeverința de salariat de la angajator, carnetul de șomer, cuponul de pensie, carnetul de elev/student, dovada plății CAS-ului de către liberprofioniști).

De ce este mai bine? Întrucât eliberarea unei adeverințe de asigurat de către CJASS îngreunează mult accesul la serviciile medicale decontate și pune pe drumuri pe foarte mulți oameni la fiecare trei luni și sunt mulți români care trebuie să vină de departe, alții sunt bolnavi sau sunt persoane în vârstă. Nu mai punem la socoteală și aglomerația, birocrația, depunerea în prealabil a unei declarații pe propria răspundere, care toate cumulate vedem că practic mai mult descurajează obținerea acestei adeverințe de asigurat și încurajează în mod evident primirea cardului electronic de sănătate.

Iar ideal din punctul meu de vedere, ar fi desigur să fie abrogate toate articolele referitoare la aceste carduri electronice de sănătate OBLIGATORII și renunțarea completă la dosarul electronic de sănătate (sistemul informatizat din Ministerul Sănătății), care nu poate fi securizat 100% în fața atacurilor cibernetice (hacker-ilor specializați) și poate conduce totodată la o adevărată explozie a mafiei traficului de organe, a mafiei din industria farmaceutică etc.

Motivez propunerea de față prin faptul că din punct de vedere juridic, validarea acestei alternative (drept la opțiune) se realizează numai prin Ordonanța mai sus amintită și este nevoie de o ARMONIZARE A LEGISLAȚIEI ÎN DOMENIU, pentru a nu da naștere la diverse interpretări și confuzii.

Iar în privința motivelor de respingere a cardurilor electronice de sănătate invoc aici doar pe scurt lezarea gravă a unor drepturi fundamentale ale cetățenilor români (cele mai importante fiind dreptul la viață privată, dreptul la libertatea de conștiință, dreptul la

integritate fizică și psihică), prevăzute expres în Constituția României (legea de bază în sistemul nostru juridic), dar și a unor drepturi ale omului consfințite chiar de Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, Convenția pentru Protecția Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (cunoscută și sub denumirea de Convenția Europeană a Drepturilor Omului), precum și Declarația Universală a Drepturilor Omului.

SOLICIT DE ASEMENEA CA ÎNAINTE DE A AVEA LOC O AMPLĂ ȘI NECESARĂ DEZBATERE LA NIVEL NAȚIONAL, PROGRAMATĂ DE DATA ASTA DIN VREME ȘI MEDIATIZATĂ CORESPUNZĂTOR, SĂ AIBĂ LOC UN AUDIT EXTERN (O FIRMĂ INDEPENDENTĂ) ÎN PRIVINȚA SECURITĂȚII SISTEMULUI INFORMATIC, CARE ESTE ÎN PREZENT FOARTE VULNERABILĂ. DACĂ ACEST AUDIT NU SE POATE REALIZA, DIN DIVERSE MOTIVE, ATUNCI SĂ SE RENUNȚE PRIN ORDONANȚĂ DE ABROGARE LA LEGEA 95 PRIVIND REFORMA DIN DOMENIUL SĂNĂTĂȚII, URMÂND A SE ÎNTOCMI ULTERIOR O ALTĂ LEGE.

MENȚIONEZ FAPTUL CĂ INTRODUCEREA DOSARELOR ELECTRONICE ȘI CARDURILOR ELECTRONICE DE SĂNĂTATE REPREZINTĂ O PROBLEMĂ NU NUMAI DE INTERES PUBLIC, CI ȘI DE SECURITATE NAȚIONALĂ ȘI DE SIGURANȚĂ A TUTUROR CETĂȚENILOR ROMÂNI.

..... (numele și prenumele d-voastră)

..... (data)

..... (adresa de e-mail sau nr. telefon)

Pentru mai multe detalii, se pot accesa și link-urile:

1–<https://raduiacoboiaie.wordpress.com/2015/02/03/scrisoare-deschisa-catre-ms-si-cnas-semnata-de-doamna-ecaterina>

2–<https://raduiacoboiaie.wordpress.com/2015/01/28/miscarea-pentru-apararea-ortodoxiei-motivatia-respingerii-cardurilor-de-sanatate-si-viitoarelor-documente-electronice/>

3–<https://saccsiv.wordpress.com/2015/01/29/cum-se-vor-apara-legal-medicii-care-ii-vor-lasa-pe-pacienti-sa-moara-pentru-ca-nu-au-cardul-de-sanatate/>

4 – <https://bucovinaprofunda.wordpress.com/category/forulortodoxroman/>

5 – <http://www.atitudini.com/2015/01/cine-va-avea-acces-la-informatiile-din-dosarul-electronic-de-sanatate/>

6–<http://doarortodox.ro/2014/09/20/cardul-de-sanatate-cardurile-cu-cip-uri-rfid-argumente-pentru-a-le-refuza/>

7–<http://www.apologeticum.ro/2014/10/motivele-pentru-care-avem-dreptul-de-a-refuza-cardul-de-sanatate/>

NU PRIMIȚI SUB NICIO FORMĂ CARDURILE DE SĂNĂTATE!

Radu Iacoboae, 12 septembrie 2014

PENTRU CĂ MEDICII DIN ROMÂNIA AU REFUZAT SĂ ÎNMÂNEZE PERSOANELOR ÎNSCRISE ACESTE CARDURI DE SĂNĂTATE, AUTORITĂȚILE ROMÂNE PRESATE DE POLITICIENII ASERVIȚI UNOR GRUPURI DE INTERESE ȘI FORȚE OCULTE AU DECIS ÎN MOD PERFID SĂ LE TRIMITĂ DE LA CASELE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE ÎN MOD DIRECT PRIN POȘTĂ, MIZÂND EVIDENT PE IGNORANȚA ROMÂNILOR ÎN PRIVINȚA PROBLEMEI CIPURILOR ȘI DOSARULUI ELECTRONIC DE PE ACEST CARD...

ESTE UN PAS FOARTE IMPORTANT ÎNAINTE DE A INTRODUCEREA CĂRȚILOR DE IDENTITATE ELECTRONICE. VOR SPUNE CĂ ACESTELE DIN URMĂ NU SUNT MAI PERICULOASE DECÂT CARDURILE DE SĂNĂTATE... TOT AȘA, MAI TÂRZIU VOR IMPUNE BIOCIPURILE SAU MICROCIPURILE IMPLANTATE DIRECT ÎN CORPUL UMAN...

În articolul „Cuviosul Justin de la Petru Vodă – sfântul care va încălzi inima poporului român. Jurnalul suferinței și ultima profeție”, Monahia Fotini de la revista Atitudini scrie:

„Apoi l-am întrebat o problemă care mă frământa demult, o întrebare pe care până acum m-am ferit să i-o pun în mod tranșant de teama posibilelor reacții dure – până unde putem merge cu lupta împotriva actualelor cipuri din actele noastre de identitate? Și l-am întrebat mult mai concret. Relatez întocmai. „Părinte, știți problema cardurilor de sănătate, ele nu au intrat încă în vigoare. Dar ele vor fi pe viitor totuși obligatorii. Vă întreb: ce să facă o mamă care are un copil bolnav în stare critică și este necesară o intervenție chirurgicală, pentru că altfel ar muri? Ca să îl opereze va trebui internat, ca să îl interneze, are nevoie de cardul de sănătate cu cip. Ce să facă mama? Să își interneze copilul sau să îl lase să moară? Părintele foarte grav a răspuns, ridicând din mâini în semn a protest: „Nu, să nu îl lase să moară. Eu nu îmi pot asuma această decizie. Nu trebuie ajuns nici la extreme. Acest cip nu e pecetea, nu e lepădare... Dar fiecare să facă după conștiința și puterea lui. Cât puteți luptați împotriva lor cu toată forța și unitatea, dar fără atitudini extreme, încă nu e cazul. E vorba însă că mai sunt 12 luni... Aici Părintele s-a oprit. Noi am întrebat: „12 luni și scăpăm de cipuri”? „Nu”, a răspuns Părintele, 12 luni de libertate și vine urgență”.

Și iată că din 20 septembrie 2014 se pune în aplicare legea care introduce în societatea românească în mod obligatoriu cardurile de sănătate. Românii vor primi prin poștă aceste carduri electronice, fiind mințiți că nu vor apărea pe acestea date medicale!... Frați români, refuzați primirea lor și apoi faceți plângere prealabilă, ca și în cazul actelor de identitate electronice după modelul oferit de judecătoarea Carmen Păduraru. Și observăm cu durere că nu sunt multe reacții de împotrivire nici în presa scrisă sau audiovizuală, nici pe bloguri, și cu atât mai puțin în rândul politicianilor din România, deși tema este una extrem de importantă pentru ortodocși și nu numai. Se dovedește astfel faptul că, la fel ca și în cazul proiectului autonomiei ținutului secuiesc de către UDMR, partid (de fapt, ONG sau fundație culturală) aflat în arcul guvernamental cu doi miniștri, autoritățile române de la nivelul executivului, prin tăcerea lor absolut condamnată (doar Consiliul Superior al Magistraturii a reacționat fiind împotriva), acestea dau dovadă de complicitate cu extremiștii maghiari din fruntea acestui partid înființat pe criteriu etnic. ACEST PROIECT ESTE ÎNDREPTAT ÎMPOTRIVA

STATULUI DE DREPT, CONSTITUȚIEI (LEGEA FUNDAMENTALĂ ȘI SUPREMĂ), DEMOCRAȚIEI ȘI INTERESELOR STATULUI ROMÂN! ATENȚEAZĂ ASTFEL LA SIGURANȚA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI ȘI LA RESPECTAREA DREPTURILOR OMULUI ÎNTR-UN STAT MEMBRU AL UE!

Tocmai pentru această complicitate, președintele Traian Băsescu a devoalat faptul că printre candidații la președinție se află un ofițer SRI sub acoperire. Din sursele existente se pare că acesta este chiar premierul Victor Ponta, despre care se știa în anumite cercuri de mai multă vreme că ar fi lucrat pentru SIE. Nu prezintă importanță atât de mult faptul că se încalcă legislația în vigoare care nu permite unui politician să fie agent al SRI, ci mai ales faptul că din această poziție s-a lucrat și se acționează împotriva statului român. Iată că războiul dintre Băsescu și Ponta, dintre Cotroceni și Palatul Victoria are un fundament, o logică...

În articolul „ROMÂNII, VI SE PREGĂTEȘTE CEVA!”, postat pe blogul Bucovina profundă, (11 martie 2013) scrie: „**APĂRAȚI-VĂ LIBERTATEA ȘI DEMNITATEA! VENITI ALATURI DE ASOCIAȚIA PENTRU LIBERTATEA ROMÂNILOR LA: PROTEST ÎMPOTRIVA ABUZURILOR STATULUI PRIN IMPLEMENTAREA DOCUMENTELOR ELECTRONICE PERSONALE**

Știați că începând cu acest an, în România, a început introducerea masivă a documentelor personale electronice: buletin de identitate electronic, permis de conducere electronic, card de sănătate electronic, rețeta electronică, etc.?

Știați că implementarea documentelor personale electronice este doar o etapă în procesul de implantare a dispozitivelor electronice tip R.F.I.D. cu dimensiuni de câțiva milimetri direct în corpul uman, prin injectare sub piele, fenomen care deja se petrece în SUA și alte țări? În SUA, dispozitivul electronic implantabil pentru oameni produs de VeriChip Corporation a primit aprobările preliminare de la Food and Drug Administration (FDA) încă din 2002, și a fost aprobat în 2004.

Știați că dispozitive electronice implantabile, aproape similare celor destinate oamenilor, au cauzat cancer la 10% din animalele de laborator pe care au fost testate [1.]?

Știați că aceste documente, sunt foarte nesigure existând posibilitatea de a fi citite modificate și copiate (clonate) cu ușurință de către persoane neautorizate (hackeri, teroriști etc.) care pot fura identitatea unei persoane și pot săvârși infracțiuni în numele acelei persoane care ulterior va suferi rigorile legii pentru fapte pe care nu le-a săvârșit?

Știați că din cauza vulnerabilității sistemului informatic în Anglia s-au pierdut datele a 93% din asigurații sistemului de sănătate?

Știați că între 500.000 și 1.000.000 din cele 6,5 milioane de pașapoarte biometrice ce se află în circulație în Franța sunt false [2.] ?

Știați că informația stocată în cardurile de sănătate electronice poate fi citită neautorizat de [3.] către traficanții de organe transformând posesorul unui asemenea document într-o pradă atractivă?

Știați că documentele electronice sunt sensibile la anumite tipuri de radiații și câmpuri electromagnetice, informația digitală stocată în ele putând fi deteriorată sau ștearsă și astfel posesorul documentului să poată fi pus în imposibilitatea de a se legitima sau de a beneficia de servicii medicale în situații critice?

Știați că, cetățeanul devine vulnerabil în fața firmelor de asigurare (care vor refuza să asigure persoane ale căror boli grave le cunosc din sistemul electronic sau vor mări prețurile asigurărilor), angajatorilor (care vor putea discrimina unele persoane în funcție de datele lor medicale), și mai ales a propriului stat în cazul în care regimuri nedemocratice ar putea ajunge la

putere?

Știați că prin intermediul documentelor electronice la purtător se colectează informații detaliate și complexe despre cetățeni care se adaugă în baze de date extinse ?

Știați că prin intermediul acestor informații, plus informațiile colectate prin intermediul cardurilor bancare, plus înregistrarea tuturor convorbirilor telefonice și a email-urilor, etc., prin prelucrarea și corelarea datelor cu ajutorul unor programe informatice specializate se poate determina unde se află, ce face și chiar cum gândește fiecare cetățean?

Știați că astfel se încalcă drepturi fundamentale prevăzute în Constituția României și în Carta Drepturilor Fundamentale a U.E., cum ar fi dreptul la libertate, la viață intimă, familială și privată, libertatea de gândire, de conștiință și de religie, dreptul la demnitate, etc.?

Știați că în lume, numeroase organizații, instituții și personalități individuale au protestat și manifestat împotriva erodării libertăților cetățenești și intruziunea statului în viața privată?

Știați că în anul 2009, în numai câteva luni, cca. 1 milion de români au semnat împotriva introducerii documentelor electronice personale?

Știați că în Anglia prin legea „Identity Documents Act 2010” s-a hotărât renunțarea la buletinele de identitate electronice introduse prin legea „Identity Cards Act 2006”, iar pe 21 februarie 2011 a fost distrusă baza de date aferentă [4.] ?

Știați că după 4 ani de la implementare, Germania a suspendat proiectul cardului de sănătate electronic, datorită lipsei de securitate și confidențialitate a sistemului și datorită obiecțiilor aduse de medici care au manifestat în stradă [5.] ?

Știați că dispozitivul R.F.I.D. poate reprezenta cea mai mare amenințare cunoscută la adresa libertății și a vieții private [6.] ?

Știați că în aceste condiții esența și chiar existența democrației este amenințată, pericolul major prefigurându-se sub forma lagărului electronic?

Știați că după ce am pierdut aproape totul suntem pe punctul de a pierde ultimul și cel mai de preț bun pentru care au luptat toți marii noștri înaintași și anume libertatea?

Cerem: STOPAREA și renunțarea la implementarea documentelor electronice așa cum s-a întâmplat în alte țări europene civilizate. Consultarea reală a populației înaintea luării deciziilor ce vizează drepturile fundamentale ale românilor.

VENITI ALATURI DE ApLR LA: PROTEST ÎMPOTRIVA ABUZURILOR STATULUI PRIN IMPLEMENTAREA DOCUMENTELOR ELECTRONICE PERSONALE

Material editat de: ASOCIAȚIA PENTRU LIBERTATEA ROMÂNILOR

<http://asociatialibertatearomanilor.ro/>

E-mail: asociatialibertatearomanilor@gmail.com

Sprrijiniți această inițiativă prin a cere reprezentanților dvs. parlamentari să vă reprezinte interesele; prin acțiuni personale în justiție și prin participarea la acțiunile inițiate de asociația noastră.”

Din articolul „Cât de ”inteligent” poate deveni Cardul cetățeanului? Supra-arma oricărei puteri?” de pe blogul Graiul Ortodox (15 iunie 2014), putem reproduce un fragment, în care apar concluzii importante ale omului de știință Dimitrios Chiotakákos, Doctor în Electronică și Telecomunicații al Universității din Manchester, Marea Britanie:

„Utilizatori rău intenționați ai RFID-urilor. ...ESTE VALABIL ȘI PENTRU ATACAREA RFID-URILOR! Este posibil ca atacatorul de obține un control total asupra RFID-ului dumneavoastră sau asupra bazei de date la care este conectat și astfel:

– Să activeze sau să dezactiveze date personale, după dorință.

– Să confecționeze un RFID cu datele dumneavoastră personale și să îl folosească el, în timp ce cardul dumneavoastră este dezactivat.

– Să vă cifreze datele și în continuare să vă ceară bani, ca să vă dea codul de descifrare.

– Interceptare de date care se folosesc în delict. E posibil să ajungeți în instanță pentru fapte pe care NU le-ați făcut.

Atacul asupra deținătorilor de RFID-uri. Ceea ce este valabil pentru vulnerabilitățile sistemelor care funcționează prin intermediul internetului și pentru posibilitatea atacării acestora de către utilizatori rău intenționați...

... ARATĂ tocmai faptul că "SISTEMUL" NU ESTE SIGUR.

... și să nu uităm: Despre aproximativ 1/3 din atacurile pe care le veți primi nu veți ști în ce mod ați fost atacat și când! 90% dintre utilizatorii de RFID vor primi cel puțin o dată un atac rău intenționat.

... Și dacă ne referim acum la RFID-urile implantate, de pildă a unui RFID stimulator cardiac (există), imaginați-vă că: inima încetează să funcționeze, ajunge la 200 bătăi... Sau primiți un telefon: "ori îmi dați 10 000 de euro ori vă opresc stimulatorul cardiac".

RFID-ul – supraarma oricărei puteri?

Ceea ce este valabil pentru posibilitatea atacării RFID-ului de către utilizatori rău intenționați... ESTE VALABIL și pentru utilizarea lui rău intenționată din partea unei PUTERI DE TIP DICTATORIAL.

Consecințe ale RFID-urilor asupra sănătății noastre.

Probabil că pericolul cel mai mare care ne pândește este EXPLOZIA CONDENSATORULUI RFID-ului, care poate fi provocată, din rea intenție, sau involuntar, datorată unei erori în circuitul de încărcare sau, de exemplu, din pricina unui trăsnet care a căzut în apropiere.

Dacă, desigur, RFID-ul este încorporat într-un card, atunci probabil că eventuala vătămare trupească este relativ mică într-un asemenea caz – aproape inexistentă. Dacă RFID-ul este implantat în corp, există mari probabilități chiar și pentru o moarte instantanee...

Înfricoșător? Exagerat?... Ați văzut vreodată cum explodează un condensator? Eu am văzut nu de puține ori...

CONCLUZII. RFID – NOILE ACTE DE IDENTITATE

Care sunt pericolele care ne pândesc?

Atacul din partea unor persoane particulare – hoți, escroci, profitori – în general – delicvenți electronici de orice tip, până la răufăcători "nevinovați" hacker-bufoni, care au ca scop: alterarea, adăugarea, sustragerea sau exploatarea datelor noastre personale.

Asuprirea și privarea de libertate a cetățeanului de către un guvern de tip dictatorial.

Este posibil – dacă ținem seama de evoluția unui act de identitate RFID ca implant, iar nu card de identitate – să se ajungă chiar până la aplicarea de la distanță, de către autorități, a unei pedepse, care să provoace o vătămare corporală permanentă sau temporară, celor care se opun dictaturii. RFID-ul va deveni o supra-armă pentru orice putere! Un bilet fără întoarcere!

Traducere: Mihail Ilie"

De asemenea, din articolul „Părintele Kallistratos de la Sfântul Munte Athos: "ACTELE CU CIP BIOMETRIC SUNT PREMERGATOARE PECEȚII ANTIHRISTICE (666). REFUZAȚI-LE"!, postat pe blogul Moarte Lumii Noastre (3 iulie 2013 de deveghepatriei) spicuim doar: „Fraților iubii: NIMENI NU ACCEPTĂ ACTELE CU CIP BIOMETRICE! Serios, dumneavoastră chiar puteți avea încredere în Ministerul de Interne al României, când știți destul

de bine ca ei sunt la ordinele mafiei masonice?! Oameni buni si dragi, este vorba de libertatea noastră ca oameni, nu au dreptul să ne bage microcipuri în acte dacă noi nu dorim acest lucru! La 23 de ani după anul 1989, tot nu am învățat să luptăm pentru drepturile noastre?! Românii nu vor să priceapă odată: noi, poporul, suntem stăpânii statului, nu statul este stăpânul nostru! Actele biometrice sunt premergătoare cipului implantat sub piele, acum doar vor să ne testeze reacțiile, dacă în anul 2016 vin cei de la Interne și ne spun: "Trebuie să vă băgăm CIP-ul în corp, ăsta este ordinul de la Împărăția Antihristică "... noi ce facem? Ne lăsăm însemnați cu 666 pentru că așa vor stăpânii întunecați ai planetei?!"

Pur și simplu nu au ce să ne facă dacă refuzăm actele biometrice câteva milioane de români, nu le ridicăm sub nicio formă de la Poliție! Nu au cum să amendeze câteva milioane de români, pentru că ies oamenii în stradă pe urmă. Doamne, chiar în halul acesta ne lăsăm călcați în picioare de statul mafiot și masonic?!

Dacă românii vor fi atât de inconștienți să accepte PECETEA ANTIHRISTICĂ, atunci ne mai rămâne o singură soluție: formăm mici comunități creștin-ortodoxe rupte de civilizație!

Noi, cei trei băieți care administrăm acest blog, nu ne vom atinge de actele biometrice sub nicio formă, să știm că ajungem să cerșim o pâine la colț de stradă! Mai bine trăim în cea mai crunta saracie, cu hainele rupte pe noi, tremurând de foame, dar nu ne vom însemna cu 666 pentru ca așa vor vor mizeriile de mafioti masoni care au ajuns sa ne conduca tara! Astea sunt vremurile de pe urma si trebuie sa rezistam într-un fel, mergem cu mucenicia si Hristos în frunte! Ii indemnăm pe toti tinerii sa faca la fel ca si noi: NU VA ATINGETI DE ACTELE BIOMETRICE! Daca nu o sa mai avem cum sa rezistam in fata tavalugului antihristic, atunci ne vom retrage catre munti si manastiri, are grija bunul Dumnezeu de noi, nu ne lasa sa pierim atat de usor. Pescuim, vanam, ne hranim cu plante, dar macar stim ca avem sufletele curate si plecam asa cum trebuie de pe acest pamant. Sinistrele cadre ale Ministerului de Interne, criminali bolsevici aflati la dispozitia mafiei masonice din Romania, vor veni de urgenta dupa toti romanii care vor incerca sa traiasca dupa Scriptura si cuvantul Sfintilor Parinti ai Ortodoxiei, vor umple temnitele cu noi ca sa-si arate slugarnicia fata de masonii mafioti care ii platesc. Toate acestea fiind spuse ne ramane un singur lucru de facut: SA REZISTAM PANA LA MOARTE!

P.S. Ce preferati: moartea si prigoana intru Hristos, sau viata indestulata intru Antihrist?! (...) COMENTARIU pe 3 iulie 2013 at 21:17 | Răspunde Liliana

Am citit adineauri pe „Santinela ortodoxa” un articol despre industria tehnologiei nano-cipurilor si vaccinarea populatiilor pentru asa-zisele „gripe”. Se spune acolo un lucru pe care l-am auzit in ultimul timp si la citeva cadre medicale sau farmacisti, anume ca aceste vaccinuri au plasate in virful acului nano-cip, despre existenta caruia persoana injectata nu este informata. In plus, fiecare injectie are un cod care, daca am inteles bine, este musai notat si in actul personal de identitate al vaccinatului. În 2010 am participat la o conferință universitară unde un profesor universitar specialist în informatică ne-a explicat cum poate fi influențat un om implantat cu cip. Exact aceleasi lucruri le-am citit acum si in materialul mai-sus mentionat. Acest nano-cip va functiona, intre altele, ca un receptor (antena) pentru mesajele de unde radio emise de cei care ne vor controlati – pot sa induca halucinatii, sa auzi voci, sa controleze sanatatea hormonală, sexuală, etc. Fac corelatie cu ce a spus parintele Elpidie din Rhodos – care a spus aidoma – mai intii cu viclenie vor introduce nano-cipuri in oameni ca mai apoi sa introduca si restul pecetii, finale... Dar daca oamenii care vor avea in ei aceste antene-nano-cipuri, fara sa stie sau cu stiinta – nu va mai ajuta, oricum (doar sfinta impartasanie si credinta totala cu dragoste in Dumnezeu mai pot scapa omul in faza asta) – atunci cum vor mai putea ei rezista la manipularile electronice (senzatii, stari, halucinatii – considerindu-le ale lor, firesti) ca sa aiba taria sa refuze partea finala a pecetii?!

Deci aici este viclenia lor.”

Cu dragoste întru Hristos, nevrednicul Radu Iacoboaie, 12 septembrie 2014

**CU AJUTORUL BUNULUI DUMNEZEU NU LUĂM CARDURILE.
NEACORDAREA ASISTENȚEI MEDICALE DATORITĂ LIPSEI
CARDURILOR ELECTRONICE DE SĂNĂTATE ESTE
O PROBLEMĂ DE VIAȚĂ ȘI DE MOARTE!**

Radu Iacoboaie, 13 ianuarie 2015

Introducerea obligatorie a cardurilor de sănătate și condiționarea de către autoritățile publice și medicii de familie a asistenței medicale de prezentarea acestora (implicit de existența dosarului electronic de sănătate), ridică multe probleme de natură duhovnicească, juridică, morală și socială. Vârful icesbergului este chiar legea acordului prezumat privind donarea de organe. Aceste carduri ne transformă și în donatori de organe cu voia sau fără voia noastră, dacă nu am stipulat expres refuzul nostru. Ceea ce conduce astfel în mod cert și la încurajarea traficului de organe, existând posibilitatea accesării prin haecckeri sau prin cititoarele de carduri a datelor noastre medicale, în mod normal accesibile doar medicului de familie, adică a unor date confidențiale...

Cardurile de sănătate, ca și microcipurile RFID în general, ar putea fi privite mai ales din perspectiva duhovnicească. Nu sunt oare acestea „botezul” lui satan, cum afirmă sugestiv unii? În fond, Dumnezeu ne dăruiește libertatea, pe când diavolul încearcă să o răpească și ne înrobește.

Cardurile de sănătate sunt acte biometrice și fac parte așadar și ele dintr-un plan vast de control și de supraveghere a oamenilor, de discriminare a ortodocșilor indezirabili, adică a adversarilor sistemului antihristic (datele medicale pot fi folosite și în sens distructiv!), fac parte dintr-un plan global malefic de transformare a noastră în simpli sclavi fără voință și personalitate, supuși întrutotul unor elite obscure masonice extrem de bogate. Și mai putem observa, faptul că pe lângă desființarea libertății omului se ajunge și la anularea însăși a demnității umane. Omul devine practic un simplu număr într-o bază de date, un simplu „animal social” sau un obiect lipsit de importanță și aflat în mâna altora, influențabil, manipulabil și aducător mai ales de profit...

Dar libertatea este un dar de la Dumnezeu. Putem să ne lipsim noi de acest dar prețios de bună voie? Poate fii mai dulce oare sclavia? E bine să fim înregimentați într-un sistem tiranic, care nu dorește ca noi să gândim, să fim ființe raționale și spirituale? Poate fi omul fericit în sclavia electronică? Sunt doar câteva întrebări legitime pe care ar trebui să ni le punem fiecare dintre noi până nu este prea târziu și nu se mai poate face nimic...

Ce se va întâmpla oare în cazul tuturor cetățenilor români, care au refuzat și vor refuza în continuare în număr mare cardurile electronice de sănătate? Vor fi discriminați cu toții pentru atitudinea lor onestă de împotrivire? Vor fi abandonați și excluși din sistemul de sănătate, apoi lăsați practic să moară cu zile?

Frați ortodocși, cine își va asuma oare răspunderea imensă (mai ales penală) pentru moartea lor? Nu vor fi complici medicii de familie la abuzul reprezentanților statului, care a

restricționat printr-o simplă Hotărâre de Guvern dreptul la viață și dreptul la asistență medicală, condiționându-le de prezentarea cardurilor de sănătate, încălcând astfel flagrant tocmai legea fundamentală, care este Constituția? Dar mai este oare respectată în fapt la noi această Constituție a României?

ÎNTREBARE FINALĂ: Vor face față mai târziu medicii de familie și reprezentanții statului zecilor de mii de procese intentate de rudele celor decedați, care vor ajunge și la Curtea Internațională a Drepturilor Omului de la Haga?

„NU EXISTĂ NICI O LEGE NAȚIONALĂ SAU INTERNAȚIONALĂ CARE SĂ GARANTEZE DISCREȚIA SAU SECURITATEA ABSOLUTĂ A DATELOR ÎNSCRISE ÎN CIP, ACESTEA FIIND, PRACTIC, LA DISPOZIȚIA ORICĂRUI FACTOR INSTITUȚIONAL SAU PRIVAT ȘI CONSTITUIND UN SISTEM DE SUPRAVEGHERE A CETĂȚENILOR.

ARGUMENTUL CĂ ACEST SISTEM DE SUPRAVEGHERE CONTRIBUIE LA IDENTIFICAREA ȘI URMĂRIREA DELICVENȚILOR CONSTITUIE O OFENSĂ LA ADRESA ÎNTREGULUI POPOR ROMÂN, CARE NU POATE FI TRATAT CA O BANDĂ DE INFRACTORI.

DIMPOTRIVĂ, ACEST SISTEM DE SUPRAVEGHERE E UN ATENTAT LA LIBERTATEA ȘI INTIMITATEA OAMENILOR, DREPTURI CONSFINȚITE NU NUMAI DE LEGILE CIVILE, CI ȘI DE NORMELE RELIGIOASE.

BIOMETRIA NU NUMAI CĂ NU O SANȚIONEAZĂ, DAR, DIMPOTRIVĂ, O LEGIFEREAZĂ, OMUL FIIND TRATAT NU CA FĂPTURĂ A LUI DUMNEZEU, ÎNZESTRATĂ CU SUFLET, INTELIGENȚĂ ȘI LIBERTATE.”

ÎPS. BARTOLOMEU ANANIA, Mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului

PREZENTĂM MAI JOS CÂTEVA PREVEDERI DIN CONSTITUȚIA ROMÂNIEI ASUPRA CĂRORA VĂ RUGĂM SĂ REFLECTAȚI...

ARTICOLUL 22

Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică

(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.

ARTICOLUL 34

(1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat.

(2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.

(3) Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii.

ARTICOLUL 30

Libertatea de exprimare

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune,

la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

ARTICOLUL 16

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

ARTICOLUL 21

(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

ARTICOLUL 26

(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.

ARTICOLUL 52

(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.

(3) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.

ARTICOLUL 53

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

DOAMNE MILUIEȘTE-NE PE NOI!

Cu dragoste întru Hristos, nevrednicul Radu Iacobaie,

13 ianuarie 2015

UN LINK IMPORTANT:

<http://www.apologeticum.ro/2015/01/pr-dr-mihai-valicadespre-cardul-de-sanatate-cu-cip-persoana-umana-intre-desacralizare-comercializare-de-organe-si-discriminare/>

**MIȘCAREA PENTRU APĂRAREA ORTODOXIEI: NU ACCEPTAȚI
CARDURILE DE SĂNĂTATE ȘI DOSARUL ELECTRONIC DE SĂNĂTATE!
VĂ RUGĂM SĂ TRIMITETI ACEST MEMORIU LA C.N.A.S.
CU NUMELE D-VOASTRĂ PÂNĂ PE 9 IANUARIE 2015**

PUTEȚI COPIA MEMORIUL DE MAI JOS, TRECÂND NUMELE D-VOASTRĂ, ȘI APOI SĂ-L TRIMITETI LA URMĂTOARELE ADRESE DE E-MAIL SAU PRIN POȘTĂ:

1. Prin e-mail: Ministrul Sănătății ministru@ms.ro; propuneri@ms.ro; Direcția de relații cu publicul dirrp@ms.ro;

2. Scrisoare recomandată către Registratură (Intr. Cristian Popișteanu, nr. 1-3, sector 1, cod 010024, București)

Să cerem frați români alternativă la cardul electronic de sănătate! NU ACCEPTAȚI ACEST CARD ȘI DOSARUL ELECTRONIC DE SĂNĂTATE!

VĂ RUGĂM SĂ AVERTIZAȚI ȘI PE ALȚII, RUDE, PRIETENI, CUNOSCUȚI, PRIN ORICE MIJLOC DE COMUNICARE. DACĂ NU REACȚIONĂM, ACESTEA VOR DEVENI OBLIGATORII!

**MEMORIU CĂTRE CONDUCEREA CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI
DE SĂNĂTATE (C.N.A.S.) PENTRU IDENTIFICAREA UNEI ALTERNATIVE
LA ACTUALUL CARD ELECTRONIC DE SĂNĂTATE**

Subsemnatul domiciliat la adresa Telefon sau e-mail vă aduc la cunoștință următoarele:

În calitate de cetățean al României și de asigurat al CNAS, îmi rezerv și eu dreptul de a mă alătura demersurilor domnului Doctor Vasile Astărăstoae, președintele Colegiului Medicilor din România pe lângă autoritățile abilitate, cerând identificarea unei metode alternative ca răspuns la solicitările pacienților care din motive de conștiință sau religioase refuză Cardul Național Electronic de Sănătate.

Menționez faptul că, în precedent au fost strânse deja cu mult peste 1.000.000 de semnături împotriva introducerii acestor acte biometrice.

Așadar, unei asemenea mase mare de oameni nu i se pot încălca drepturi fundamentale garantate prin Constituție la Art. 29, și anume:

- Alineat (1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie contrară convingerilor sale.

- Alineat (2) Libertatea conștiinței este garantată...;

Refuzul ferm de a folosi cardul electronic de sănătate vine însoțit de următoarele argumente:

1. Exercițându-mi dreptul constituțional de garantare a libertății conștiinței, refuz să-mi

dau acordul pentru acest card, solicitând conducerii Instituției dvs să găsească o soluție care să nu-mi lezeze acest drept fundamental.

2. Toate documentele pentru D.E.S. (Dosarul Electronic de Sănătate) arată că **EXISTĂ** posibilitatea legală a autentificării pacientului pe baza codului numeric personal (CNP) sau a codului de asigurat. Drept urmare, cardul de sănătate nu este necesar în mod real pentru funcționalitatea sistemului D.E.S. Din punctul meu de vedere cardul de sănătate se prezintă în clipa de față ca o formă de fraudare a cetățenilor români prin una din cele două variante prezentate mai jos ori prin amândouă.

3. Respingerea de către mine a cardului de sănătate este în primul rând un protest față de sistemul de supraveghere electronică generală din România!

Consider că acest sistem încalcă **FLAGRANT** libertatea persoanei și drepturile cetățenești și este similar ideologic sistemelor de supraveghere a statelor totalitare.

4. Consider că înființarea D.E.S. încalcă legea protecției datelor personale și constituie un abuz extrem de grav față de intimitatea cetățenilor români. În fapt, cred că se constituie într-un act de trădare națională. Existența unei baze de date online cu toate informațiile despre starea de sănătate a cetățenilor României echivalează cu oferirea acestor informații oricărui stat străin, oricărei organizații străine de interesele naționale românești. Nu am încredere că o asemenea bază de date poate fi securizată real, din moment ce instituții mult mai competente decât autoritățile române au eșuat lamentabil să o facă, este de amintit faptul că elevi de liceu din România și alte țări au spart firewall-urile unor organizații de mare prestigiu ca N.A.S.A. ori N.A.T.O... Autorități care, chiar în ultima campanie electorală, dar și în multe alte împrejurări, au fost descrise chiar de către parlamentari, foști parlamentari și alți politicieni de frunte, ca fiind corupte și incapabile!

Iar dacă Directorii de spitale, doctorii și personalul din Ministerul Sănătății vor avea acces la o bază enormă de date privind locația și compatibilitatea organelor transplantabile, așadar de ce mă obligați să am încredere în autoritățile a căror corectitudine și competență este negată chiar de către cei care le conduc?

Este de amintit că țări ca Marea Britanie sau Japonia au înregistrat pierderi de informații la dimensiuni uriașe din bazele lor de date. Știați că după 4 ani de la implementare, Germania a suspendat proiectul cardului de sănătate electronic, datorită lipsei de securitate și confidențialitate a sistemului și datorită obiecțiilor aduse de medici care au manifestat în stradă?

Este de amintit că informațiile medicale ale unei țări au o uriașă importanță strategică și dezvăluie nenumărate puncte vulnerabile atât ale unor persoane importante cât și ale populației, în general. Mai mult, datele medicale ale populației sunt de maxim interes pentru corporații farmaceutice și alte organizații medicale, pentru grupările ce se ocupă cu traficul de organe sau comercializarea de medicamente etc. În fața unui asemenea bloc de interese este evident că potențialul real de securizare al D.E.S este practic nul. Simplul fapt că D.E.S. enumără de la punctul 1.1 (Descrierea generală a sistemului) nu mai puțin de 5 (cinci) categorii de persoane care pot accesa sistemul (medici, pacienți, C.N.A.S., „instituții medicale” și Ministerul Sănătății) arată că breșele prin care informațiile medicale să se scurgă spre terți, au fost deja create. Astfel, orice organizație interesată poate oricând folosi ca paravan statutul de „instituție medicală” spre a ajunge în posesia dosarelor electronice. Este evident că aceste informații publice sunt binecunoscute specialiștilor, ceea ce înseamnă că autoritățile au expus conștient țara unei vulnerabilități fără precedent, față de care protestăm prin respingerea cardurilor de sănătate și prin memoriul de față!

5. Respingerea de către noi a cardului de sănătate este de asemenea un protest față de

corupția instalată în Aparatul de STAT, implicat în Ministerul Sănătății, corupție care produce înrobirea totală a claselor sociale. Din acest punct de vedere este mai mult decât evidentă inutilitatea cardului de sănătate pentru un sistem onest! Datele medicale din acest card nu pot fi accesate în caz de urgență, deoarece într-un asemenea caz, posesorul nu mai poate spune parola cardului. Dacă medicii pot trece totuși de parolă, cardul devine o primejdie directă pentru purtător, putând fi ușor accesat de oricine are puține cunoștințe tehnice. Mai mult, câtă vreme există D.E.S. ca sistem centralizat de date medicale ce poate fi accesat de către orice medic pe baza CNP-ului sau codului de asigurat, cardul de sănătate devine perfect inutil, medicul putând oricând obține prin internet – prin cablu sau wireless – informații mult mai bogate și mult mai complete decât cele câteva care pot fi înscrise pe card. Cardul este astfel un obiect cu totul inutil cetățeanului! Cardul este de fapt o fraudă, având două scopuri posibile, eventual simultan: (a) obținerea unor profituri necinstite de la bugetul de stat de către politicienii și funcționarii care implementează sistemul și de firma/firmele producătoare (și de întreținere) și (b) vulnerabilizarea cetățenilor față de sistemul de supraveghere, prin obișnuirea lui cu actele și controalele electronice)

6. Respingem cardul de sănătate deoarece introducerea lui reprezintă o fariseică batjocorire a libertăților cetățenești. În documentele D.E.S. revine de mai multe ori afirmația „acord”. Acord pentru activarea cardului, acord pentru organizarea dosarului, acord pentru date suplimentare înscrise pe card... S-ar părea că totul se face cu acordul cetățeanului, dar apoi se spune că în lipsa cardului de sănătate „nu puteți primi servicii medicale plătite de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, cu excepția urgențelor medico-chirurgicale!”.

Această ultimă afirmație constituie un șantaj, având ca miză chiar sănătatea și viața asiguratului care, chiar dacă plătește asigurările de sănătate nu poate beneficia de ele decât prin acceptarea cardului de sănătate... cu acordul său exprimat în scris! Se merge chiar până la a-l sili pe asigurat să declare că „a fost informat corect, complet și accesibil ca limbaj privitor la diagnosticele, datele medicale care doresc a fi înscrise pe cipul cardului”. Desigur, fără a avea nicio alternativă la această declarație! Asemănarea cu sistemele nazist sau comunist este profundă, izbitoare și revoltătoare! Și acolo cetățeanul trebuia să își „declare liber” adeziunea la sistem și admirația față de Hitler, Stalin, Pol Pot etc., în caz contrar fiind, de asemenea, supus unor consecințe directe care îi afectau sănătatea și viața.

7. Este de observat că imensa majoritate a avantajelor D.E.S., așa cum sunt descrise ele în „Dosarul Electronic de Sănătate – informații generale” – sunt false, contradictorii și exprimate într-un limbaj strict publicitar, lipsit de substanță și coerență. Pretenția de „limitare a accesului la datele medicale” este strict publicitară, câtă vreme numărul căilor de acces este extrem de mare, după cum se vede chiar din posibilitățile de accesare exprimate în paragraful „...accesul îmbunătățit la servicii, într-un mod securizat”. Oricine a lucrat într-o instituție știe cât de securizat este un calculator sau un program la care trebuie să apeleze frecvent mulți operatori. În acest caz, foarte mulți operatori. Inclusiv sub forma de „colaborare și consultare a datelor clinice în timp real”, adică printr-o conexiune activă la internet cu securitate reală zero (singurele baze de date relativ sigure sunt cele la care nu se poate ajunge online). Alt exemplu de falsitate și exprimare strict publicitară – spre a nu o numi înșelătorie – este „avantajul” exprimat prin „reducerea numărului de reexaminări, ale unui pacient, care nu sunt necesare”. Este evident că starea unui pacient se poate schimba foarte rapid și orice medic responsabil va efectua reexaminări la fiecare revedere a pacientului și chiar în condițiile în care acesta a fost recent examinat de alt medic. Afirmația este goală de sens și, din punct de vedere medical, îndeamnă la o superficialitate a tratării pacienților ce pune în primejdie viața acestora. Sunt

doar câteva exemple din multele care arată că D.E.S. este un proiect implementat exclusiv din interese incorecte.

Drept pentru care protestăm împotriva lui și îl respingem.

8. Un punct extrem de grav îl constituie ușurința cu care se pot modifica unele date din D.E.S., inclusiv acordul pentru donarea de organe. Deși se pretinde că asemenea modificări trebuie făcute cu acordul scris al asiguratului, în realitate nu există mijloc de verificare a existenței acordului scris! Altfel spus, dacă cineva modifică dosarul, orice medic sau instituție care îl accesează are obligația LEGALĂ să se conformeze dosarului electronic, fără a avea competența de a verifica autentificările scrise. Există aici o dilemă a autorităților peste care nu se poate trece: ori se dă un nivel ridicat de prioritate documentelor scrise și atunci dosarul electronic devine inutil, ori se dă prioritate dosarului electronic și modificările incorecte devin atotputernice! În forma de față orice hacker poate bifa opțiunea „Pacientul este de acord cu donarea” și persoana devine client pentru traficul de organe. Persoana putând fi copilul oricărui cetățean, fratele, sora, ruda sau prietenul oricărui dintre noi. Zilnic dispar copii fără urmă, nemaifiind găsiți vreodată. Zilnic sunt jafuri pentru valori de câțiva lei. Ori, în funcție de grupa sanguină și alte caracteristici valoarea organelor interne ale unui copil sau adult – de la inimă sau rinichi la măduvă sau sânge – poate trece pe piața neagră a traficului de organe și peste suma de 500.000 de dolari. Angajarea unui hacker, găsierea și, dacă e nevoie, modificarea unui dosar, și răpirea unei persoane se amortizează rapid cu sume mult mai mici. Prin urmare, în loc să protejeze asiguratul și să îi dea șanse mai bune de sănătate și de viață, D.E.S. îl expune pe asigurat, transformându-l în potențială victimă a mafiei de organe, fapt pentru care protestăm față de acest sistem și îl respingem.

9. Precizăm în final că am trecut peste multe alte aspecte negative ale D.E.S., cardului de sănătate și documentelor însoțitoare, ale felului în care acestea au fost realizate și impuse cetățenilor români. Și încheiem prin a vă reaminti poziția duhovnicului nostru, de veșnic amintire, Părintele Justin Pârvu:

Părintele Justin Pârvu, erou al rezistenței împotriva sistemului totalitarist bolșevic, a văzut zorii unui alt sistem totalitarist, manifestat în primul rând prin eforturile uriașe de îndosariere electronică și supraveghere electronică a cetățeanului. Având experiența unui sistem totalitarist și înțelegând viclenia „pașilor mărunți” prin care asemenea sisteme s-au instalat în multe țări de-a lungul istoriei, părintele Justin Pârvu s-a ridicat la luptă și împotriva noului sistem. El a izbutit să obțină recunoașterea oficială de facto a dreptului cetățenilor la alternative față de actele electronice. Noi, ducând mai departe aceeași luptă pentru libertatea omului, libertate pentru care Domnul nostru Iisus Hristos și nenumărați ucenici ai Lui s-au jertfit, cerem aici o alternativă la dosarul electronic de sănătate și așa-numitul card de sănătate. În cazul în care statul declară că nu poate asigura o astfel de alternativă cerem să se dea cetățenilor libertatea elementară de a-și îndrepta taxele medicale către instituțiile particulare care pot asigura alternative convenabile pentru ei.

10. Sistemul de identificare a asiguraților pe baza cardului cu cip este experimental, în sensul în care nu există o experiență probată suficient care să ateste că introducerea lui servește scopurilor enunțate de autorități: eradicarea fraudelor și economisirea banului public.

11. Dimpotrivă, introducerea unui nou sistem de gestionare și administrare a asiguraților în timp de criză înseamnă schimbarea radicală a vechiului sistem cu unul nou – proces întotdeauna costisitor și riscant. Nimeni nu a discutat în mod real despre noile costuri și riscuri.

12. Drept dovadă că sistemul e nesigur: în Marea Britanie, în sistemul centralizat al

Național Health System, s-au pierdut datele a 93% din asigurați; iar în Franța fraudele se fac în continuare fără nici o opreliște, în cadrul unui sistem informatic de carduri. Cât despre costuri, în Germania implementarea – doar parțială – a acestui sistem a costat 1, 7 miliarde de euro.

13. Nu există nici un fel de studii (de fezabilitate, de impact, de politici publice etc.) făcute de autorități pe marginea acestor probleme. Nu avem date reale, probate, verificate, despre dimensiunea fraudelor, nu avem studii comparative cu alte țări care au încercat sistemul etc.

14. Încă o dovadă că sistemul este nesigur este dată de blocarea recentă a serverelor CAS. Încă înainte de a fi implementat sistemul exclusiv electronic și-a arătat limitele: o singură problemă tehnică reușește să blocheze întreg sistemul. Oricât de greoi și birocratic ar fi un sistem administrativ clasic, el nu se poate bloca în mod similar.

15. Riscurile asupra drepturilor constituționale și asupra datelor personale nu au fost abordate în mod serios. Astfel:

Nu există nici un audit de securitate pentru cipurile care vor stoca datele personale;

În acest sens, ce garanții efective există asupra protecției datelor personale și informațiilor asupra stării de sănătate ce vor fi criptate pe cip? Și, având în vedere că nu se pot aduce garanții tehnice infailibile, la ce bun construirea unui sistem informatic în care cetățeanul devine vulnerabil, prin expunerea datelor personale, și a celor asupra sănătății sale, în fața statului și a unor terțe entități? (conform legii, farmaciști, medici, furnizori, dar și oricine poate procura aparate de citire a cipurilor).

Nu există nici acum, în ciuda solicitărilor asociațiilor societății civile, nici un fel de informație asupra existenței – sau non-existenței – unei baze de date centralizate, cu informațiile medicale despre persoană;

Singurul care devine transparent în fața autorităților și a terțelor entități este cetățeanul; în schimb, statul este complet opac în ceea ce privește modul în care va proceda cu datele personale.

Obligația de a te identifica drept asigurat prin deținerea unui card cu cip – respectiv lipsa unei alternative – încalcă grav dreptul la opțiune bazat pe dreptul la viață privată și pe libertatea conștiinței.

16. Reamintim faptul că MI, într-un răspuns către FOR, a precizat că ”prin recunoașterea dreptului la opțiune al cetățenilor români, sunt respectate dreptul la viață privată, cât și libertatea de conștiință ale acestora, precum și libertățile civice specifice unui stat de drept constituțional”. Implicit, lipsa acestui drept la opțiune înseamnă încălcarea celorlalte drepturi constituționale.

17. Autoritățile au procedat în cel mai nefericit mod cu putință față de societatea civilă și față de necesitatea asigurării unei dezbateri publice reale:

- au demarat procedurile licitației publice pentru achiziționarea cipurilor ÎNAINTEA organizării primei dezbateri publice asupra proiectului;

- au promis, public și oficial, drept la opțiune și alternativă la card, promisiune încălcată prin faptul că un asemenea drept a fost exclus din noul proiect;

- au descurajat orice discuție serioasă, profundă, asupra acestui subiect prin lipsa oricăror studii asupra proiectului;

- au considerat de la bun început, în notele de fundamentare ale proiectelor legislative, că nu este necesară consultarea societății civile și a Bisericii;

- au organizat ambele dezbateri publice în urma solicitărilor exprese ale unor asociații civile și le-au fixat la ore aproape imposibile, în termene scurte de timp.

18. Toate aceste lucruri duc la o relație de suspiciune între stat și cetățeni:

- statul își suspectează cetățenii de fraude și încearcă, în mod opac, încălcând drepturile civile și normele democratice, introducerea unui sistem informatic obligatoriu și riscant pentru libertatea persoanei;

- cetățeanul suspectează, pe bună dreptate, statul că intenționează să își crească marja de control asupra societății și persoanelor, având în vedere și tertipurile jenante de care se folosesc autoritățile pentru a asigura introducerea cardurilor cu cip obligatorii;

- prin propaganda de care se servește pentru a justifica introducerea noului sistem informatic, statul acuză categorii întregi de populație (medici de familie, asigurați) de faptul că sunt necinstiți în raport cu legea și cu ceilalți; acest lucru nu poate duce decât la anomie socială și la suspiciune generalizată, vina pentru funcționarea proastă a sistemului aparținând în primul rând responsabililor, nu plătitorilor de taxe.

19. Având în vedere toate aceste argumente procedurale și etice, consider că lipsa dreptului la opțiune afectează grav, și de această dată, drepturile și libertățile cetățenești prevăzute în Constituție.

Nume

Data

ALTE ARGUMENTE PROCEDURALE ȘI ETICE ÎMPOTRIVA CARDULUI DE SĂNĂTATE

Dr. Vasile Astărăstoae, președintele Colegiului Medicilor din România declară:

– Cardul de sănătate cu microcip este un abuz din partea statului și comporta riscuri pe toate planurile!!!

– Cardul este numai APARENT în favoarea asiguraților.

– Este periculos să fie puse informațiile medicale personale pe microcip, deoarece acesta nu este protejat. Oricine are un cititor de cipuri compatibil poate să afle tot. Acest lucru violează drepturile la intimitate și la demnitate ale persoanei și poate să aducă mari prejudicii.

– La Consiliul Europei există o presiune imensă din partea firmelor de asigurări pentru a deveni legal accesul la informațiile despre sănătatea oamenilor.

– Forța financiară uriașă a acestor “rechini” face ca datele despre posibilele boli ale oamenilor să ajungă la ei pe birou pentru ca ei să știe dacă fac sau nu polițele de asigurare și la ce preț.

– Există riscul discriminării persoanelor, pe baza informațiilor personale asupra stării de sănătate, atâta vreme cât acestea nu mai sunt protejate.

– Datele medicale pot să fie utilizate inclusiv pentru a distruge o persoană, mai ales într-o societate conflictuală ca cea din România!!!

– Este o încercare de abuz din partea statului și nu există dezbateri publice!!!

– Se introduce o nouă taxă, fără ca populația să fie întrebată, deși românii plătesc asigurările de sănătate.

– În privința donării de organe: vom intra în circuitul european și vom trimite numărul de organe disponibile spre alte țări.

– Cui vor folosi organele luate de la romani??? Ce bani și ce organizații sunt în joc???

– Cine va apăra “prostimea” de cei care vor dori să le comercializeze organele, pe milioane și milioane de euro sau dolari?

– Ca să înțelegem mai bine: în Spania (unde exista acordul prezumat din partea familiei pentru prelevarea de organe), s-a ajuns la puternice discriminări împotriva imigranților, care nu au familiile alături de ei.

– Deci nu are cine să-i apere de rețelele de “transplant de organe”!!!

– Exista un comerț ilicit de organe de transplant, este dovedit, iar acordul prezumat, așa cum este prevăzut în România, ridică mari semne de întrebare.

– Medicii sunt și ei oameni. Dacă ne uităm la istoria sec. XX, vedem că medicii erau cei care făceau experimente în lagărele de concentrare naziste, medicii erau cei care făceau abuzuri în domeniul psihiatric. Și în cazul transplantului de organe tot medicii pot să ajungă la abuzuri dacă legea și autoritățile permit și încurajează. Cardul cu microcip asta face!!!

– Ultimul exemplu este A1H1 (gripa porcină). În acest moment s-a dovedit ca cei care au întreținut spaima au avut contracte cu firmele care au produs vaccinurile.

– Cardul de sănătate cu microcip (putea să fie și o variantă fără) creează mari dificultăți și poate chiar împiedica accesul la serviciile medicale.

– Cardul de sănătate este “arma” cu care guvernarea vor să scoată de la români sume uriașe de bani, un “furt al secolului” săvârșit în dauna celor care plătesc legal asigurările de sănătate, dar **NU VOR CARD DE SĂNĂTATE!!!**

– Decizia guvernanților noștri, pe care nu o contestă vehement nici televiziunile, nici opoziția parlamentară, este halucinantă: **CEI CARE PLĂTESC DIN SALARIU SAU PENSIE SERVICIILE MEDICALE DE STAT, DAR NU VOR CARD DE SĂNĂTATE, VOR PLĂTI TOATE SERVICIILE MEDICALE DE CARE AU NEVOIE !!!**

– Altfel spus, românii care nu vor cardul cu microcip vor plăti 2 ori asistența medicală.

– Și românii tac, românii se uită cum începe un nou jaf național și stau ca mieii la tăiere.

– Televiziunile vorbesc de Egipt, politicienii se bat pentru funcții în Parlament. Ce minunăție de neam suntem!!!

– Potrivit hotărârii de Guvern, contravaloarea cardului de sănătate va fi suportată de asigurat, adică și obligatoriu și plătit de “prostime”!!!

– Medicii de familie vor trebui să plătească și ei pentru cititoarele de carduri și să aibă și internet de banda largă pentru a avea legătură cu sistemul informatic!!!

– Forul Ortodox Român vine cu exemple ale unor țări care au clacat în acest experiment:

– În Marea Britanie, s-au pierdut datele a 93% din asigurați.

Germania a dat 1,7 miliarde de euro pentru implementarea parțială a unui astfel de sistem și acum l-au stopat.

– De ce pornim noi ceva ce nemții au stopat?

Cine are interese în a controla românii și la capitolul sănătate și organe?

Știați că aceste documente, sunt foarte nesigure existând posibilitatea de a fi citite modificate și copiate (clonate) cu ușurință de către persoane neautorizate (hackeri, teroriști etc.) care pot fura identitatea unei persoane și pot săvârși infracțiuni în numele acelei persoane care ulterior va suferi rigorile legii pentru fapte pe care nu le-a săvârșit?

Știați că din cauza vulnerabilității sistemului informatic în Anglia s-au pierdut datele a 93% din asigurații sistemului de sănătate?

Știați că între 500.000 și 1.000.000 din cele 6,5 milioane de pașapoarte biometrice ce se află în circulație în Franța sunt false?

Știați că informația stocată în cardurile de sănătate electronice poate fi citită neautorizat

de către traficanții de organe transformând posesorul unui asemenea document într-o pradă atractivă?

Știați că, cetățeanul devine vulnerabil în fața firmelor de asigurare (care vor refuza să asigure persoane ale căror boli grave le cunosc din sistemul electronic sau vor mări prețurile asigurărilor), angajatorilor (care vor putea discrimina unele persoane în funcție de datele lor medicale), și mai ales a propriului stat în cazul în care regimuri nedemocratice ar putea ajunge la putere?

Știați că prin intermediul documentelor electronice la purtător se colectează informații detaliate și complexe despre cetățeni care se adaugă în baze de date extinse? Știați că prin intermediul acestor informații, plus informațiile colectate prin intermediul cardurilor bancare, plus înregistrarea tuturor convorbirilor telefonice și a email-urilor, etc., prin prelucrarea și corelarea datelor cu ajutorul unor programe informatice specializate se va putea determina unde se află, ce face și chiar cum gândește fiecare cetățean?

Știați că în Anglia prin legea „Identity Documents Act 2010” s-a hotărât renunțarea la buletinele de identitate electronice introduse prin legea „Identity Cards Act 2006”, iar pe 21 februarie 2011 a fost distrusă baza de date aferentă?

Știați că după 4 ani de la implementare, Germania a suspendat proiectul cardului de sănătate electronic, datorită lipsei de securitate și confidențialitate a sistemului și datorită obiecțiilor aduse de medici care au manifestat în stradă?

Sursa:https://www.google.ro/?gws_rd=ssl#q=MEMORIU+C%C4%82TRE+CONDUCE+REA+CASEI+NA%C8%9AIONALE+DE+ASIGUR%C4%82RI+DE+S%C4%82N%C4%82TATE+++

<https://raduiacoboiaie.wordpress.com/2015/01/04/miscarea-pentru-apararea-ortodoxiei-va-rugam-sa-trimiteti-acest-memoriu-cu-numele-d-voastra-pana-pe-9-februarie-2015/>

